

Τὸ Στεφάνι τοῦ Μαρτυρίου

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ





Μέσα στο κλουβί

Σ ΤΟΝ πλανήτη Ποσειδῶνα, μέσα στην αἶθουσα τοῦ παλατιοῦ τῆς Ρεγκίνας τῆς Βασίλισσας τῶν Δέκα Ὑπερανθρώπων τοῦ Κακοῦ, ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ ἥρωας τῶν ἡρώων, ποὺ εἶχε πέσει αἰχμάλωτος στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν τοῦ Κόσμου (*), δοκιμάζει τὴν τρομερότερη περιπέτεια καὶ τὴν φρικτότερη ταπείνωση τῆς ζωῆς του!

Οἱ Δέκα τὸν κρατοῦν γερά μὲ τὰ πανίσχυρα χέρια τους ἀπὸ τὰ μπράτσα, τὸ κεφάλι,

τὸ κορμὶ καὶ τὰ πόδια, κι' ὁ ἥρωάς μας δὲν μπορεῖ νὰ κινηθῇ καὶ νὰ ἀντισταθῇ!

Ἔτσι, ἡ Ρεγκίνα, ἡ ἄμορφη ἀλλὰ σατανικὴ βασίλισσα τῶν τερατῶδων μυρμηγκανθρώπων τοῦ πλανήτη Ποσειδῶνα, καταφέρνει νὰ περάσῃ στὸ κεφάλι του τὸ ἀγκαθωτὸ μετάλλينو στεφάνι ποὺ κρατᾷ.

Τότε συμβαίνει κάτι φοβερὸ καὶ ἀνηκουστο! Κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ συλλάβῃ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου.

Μόλις τὰ μετάλλινα ἀγκάθια ἄγγιξαν τὸ μέτωπό του, ἔνοιωσε ὁλόκληρο τὸ σῶμα του νὰ συγκλονίζεται σὰν νὰ τὸ διαπερνούσε ξαφνικὰ ἓνα ἀφάνταστα δυνατό ἠλεκτρικὸ ρεῦμα!

(*) Διάβασε τὸ τεῦχος 72, ποὺ ἔχει τὸν τίτλο: «Ρεγκίνα, ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα».

"Επειτα, ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀρχίζει νά... μικραίνει! Τὸ κορμί του, τὰ μπράτσα του, τὰ πόδια του, τὸ κεφάλι του, ὅλα, μικραίνουν ἀνάλογα, ὥσπου ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ ξακουστός προστάτης τῆς Ἀνθρωπότητος, δὲν εἶναι πιά παρὰ ἓνα ἀνθρωπάκι, πού τὸ ὕψος του δὲν ξεπερνάει τὴ μιὰ σπιθαμὴ!

Ναί! Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἔχει μεταβληθῇ σ' ἓνα ἀνθρωπάκι, σὲ μιὰ ζωντανὴ κουκλίτσα! Ὅλα ἐπάνω του εἶναι τὰ ἴδια ὅπως πρὶν, ἀλλὰ σὲ μικροσκοπικὸ μέγεθος!

Εἶναι κάτι, πού δύσκολα μποροῦν νὰ ἀνθέξουν τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου! Εἶναι ἓνα ἀποτρόπαιο θέαμα, τὸ θέαμα πού εἶχε κάνει τὸν Ὑπερέλληνα νὰ γεμίση φρίκη καὶ τρόμο, παρακολουθώντας τὴ σκηνὴ αὐτὴ ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς βεράντας (*).

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κυλιέται χάμω, μαζὶ μὲ τὸ στεφάνι πού δὲν ἔχει μικρύνει καθόλου.

Κατάπληκτος, κατατρομαγμένος καὶ μὲ τὴν καρδιά σφιγμένη ἀπὸ ἀγωνία γιὰ τὴν τερατώδη αὐτὴ μεταβολὴ πού ἔπαθε, ὁ Ὑπεράνθρωπος χτυπάει τὰ πόδια του χάμω καὶ ἀπογειώνεται μὲ ὀρμὴ.

Θέλει νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴ Ρεγκίνα καὶ τοὺς Δέκα, πού τώρα τοῦ φαίνονται σὰν τεράστιοι γίγαντες, ὅπως θὰ φαίνονταν σ' ἓναν κανονικὸ

ἄνθρωπο κύκλωπες ἑκατὸ μέτρα ψηλοὶ!

Ἀνυψώνεται γοργά, σὰν ἓνα πουλὶ ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους, μὰ δὲν προλαβαίνει νὰ ἀπομακρυνθῇ. Μὲ μιὰ κίνησι τοῦ χεριοῦ του, ὁ «10» ἀρπάζει τὸν Ὑπεράνθρωπο!

Ἡ Ρεγκίνα βάζει τὰ γέλια. Γέλια σατανικά καὶ ἀδυσώπητα γιὰ τὴν κατάντια τοῦ τρομεροῦ ἀντιπάλου τῆς, τοῦ νικημένου προστάτη τῆς Ἀνθρωπότητος!

— Ὑπεράνθρωπε!, λέει κοροϊδευτικά. Ματαιοπονεῖς προσπαθώντας νὰ ξεφύγῃς! Εἶσαι τώρα τόσο μικρόσωμος, ὥστε δὲν μπορεῖς νὰ δραπετεύσῃς, ἀκόμα κι' ἂν σ' ἀφήσουμε ἐλεύθερο! Μποροῦμε νὰ σὲ φτάσουμε καὶ νὰ σὲ αἰχμαλωτίσουμε μέσα σὲ λίγες στιγμὲς!... Δὲν πρόκειται ὅμως νὰ σὲ ἀφήσουμε ἐλεύθερο, ἂν καὶ δὲν διατρέχουμε πιά καμὲν κίνδυνο ἀπὸ σένα! Θὰ σὲ χρησιμοποιοῦμε σὰν δόλωμα γιὰ νὰ πιάσουμε καὶ τοὺς ὑπόλοιπους Ὑπερανθρώπους! Φέρετε τὸ κλουβί.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς Δέκα ἀπομακρύνεται καὶ ξαναγυρίζει ἀμέσως κρατώντας ἓνα μεγάλο στρογγυλὸ κλουβὶ ἀπὸ σύρμα.

Ἡ Ρεγκίνα ἀνοίγει μιὰ πορτοῦλα καὶ ὁ «10» χώνει μέσα τὸ χερί του, πού κρατᾷ τὸν Ὑπεράνθρωπο, καὶ τὸν ἀφήνει. Τραβάει πίσω τὸ χερί του καὶ ἡ Ρεγκίνα κλείνει καὶ κλειδώνει τὴν πορτοῦλα τοῦ κλουβιοῦ.

(*) Διάβασε τὸ τεῦχος 72.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος εἶναι τώρα φυλακισμένος, σὺν πουλί, μέσα στὸ κλουβὶ αὐτό! Μεγαλύτερη ταπείνωσι δὲν μπορούσε νὰ γίνη γιὰ τὸν ἥρωα τῶν ἡρώων!

Ἀμίλητος καὶ μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτῃ ἀπόγνωσι, ὁ Ὑπεράνθρωπος κάθεται μέσα στὸ μικροσκοπικὸ κλουβί! Δὲν ἔχει τὸ κουράγιο οὔτε νὰ μιλήσῃ!

— Λοιπόν, Ὑπεράνθρωπε; λέει ἡ Ρεγκίνα εἰρωνικά. Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ καινούργιο σου δωμάτιο; Γιατὶ δὲ μιλάς; Γιατὶ δὲ ρωτᾷς πῶς κατάρθωσα νὰ σὲ κάνω ἔτσι;

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ξαναδρίσκει σιγὰ - σιγὰ τὸν ἑαυτὸ του. Καταλαβαίνει ὅτι μὲ τὴν ἀπελπισία δὲν ἔχει νὰ κερδίσῃ τίποτα. Πρέπει νὰ ἀνακτῇ τὴν ψυχραιμία του καὶ νὰ μάθῃ ὅσα περισσότερα μπορέσῃ ἀπὸ τὸν ἐχθρό. Ἰσως ἔτσι μπορέσῃ νὰ μάθῃ πράγματα ποὺ νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ νικήσῃ.

Κυτᾶζει τὸ πρόσωπο τῆς Ρεγκίνας, ποὺ φαντάζει πελώριο κοντὰ στὸ κλουβί, καὶ λέει:

— Ὁμολογῶ ὅτι αὐτὸ ποὺ μοῦ ἔκανες, Ρεγκίνα, εἶναι καταπληκτικό! Ἀπίστευτο! Πῶς τὸ κατάρθωσες;

Ἡ Ρεγκίνα γελάει κολακευμένη.

— Πρέπει νὰ ξέρης, τοῦ λέει, πῶς ὁ πατέρας μου, ὁ μέγας Χουίξκρου, ἦταν ἀσύγκριτος ἐφευρέτης. Τὸ στε φάνι αὐτὸ μὲ τὰ μετάλλινα ἀγκάθια εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς ἐ-

φευρέσεις ποὺ μᾶς ἄφησε. Σκορπιίζει σ' ὅποιον ἀγγίζουν τὰ ἀγκάθια ἡ μυστηριώδης δύναμι, κάτι κύματα ποὺ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ ἐξηγήσω τὴν προέλευσί τους. Τὰ κύματα αὐτὰ ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ συμπυκνώνουν τὰ κύταρα τῶν ζωντανῶν πλασμάτων καὶ νὰ κάνουν τὰ κορμιά τους νὰ μικραίνουν, χωρὶς νὰ προκαλοῦν τὸ θάνατο!

Ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα γελάει πάλι καὶ συνεχίζει:

— Τὸ ἀσχημο γιὰ σένα, Ὑπεράνθρωπε, εἶναι ὅτι δὲν ξέρω τὸν τρόπο νὰ σὲ κάνω πάλι κανονικὸ ἄνθρωπο. Εἶσαι καταδικασμένος νὰ μείνης μικροσκοπικὸ ἄνθρωπάκι γιὰ ὅλη σου τὴ ζωὴ.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος νοιώθει ἓνα ἀπέραντο θυμὸ νὰ τὸν πλημμυρίζει.

Μ' ἓνα πῆδημα δρίσκεται κοντὰ στὰ κάγκελα, τὰ ἀρπάζει μὲ μανία καὶ τραβώντας μ' ὅλη του τὴ δύναμι προσπαθεῖ νὰ τὰ σπάσῃ γιὰ νὰ ἐλευθερωθῇ.

Μὰ τὰ κάγκελα δὲν ὑποχωροῦν!

Ἡ Ρεγκίνα γελάει πάλι σατανικά.

— Δὲ θὰ μπορέσης νὰ κάνης τίποτα, Ὑπεράνθρωπε! Ἡ δύναμί σου εἶναι πολὺ μικρότερη τώρα, ποὺ τὸ σῶμα σου ἔγινε μικρότερο. Ἐξάλλου, τὰ κάγκελα τοῦ κλουβιοῦ σου εἶναι φτιαγμένο ἀπὸ ἄθραυστο μέταλλο!

Καὶ προσθέτει γυρίζοντας στοὺς ἄλλους:

— Πάμε να ετοιμάσουμε μια καλή υποδοχή στους υπάλληλους 'Υπεράνθρωπους που θάρρουν σίγουρα να δοκιμάσουν να ελευθερώσουν τον αιχμάλωτό μας.

Καί βγαίνουν όλοι από το δωμάτιο, αφήνοντας τον 'Υπεράνθρωπο μόνο μέσα στο κλουβί του..

'Η Ρευκίνα σπήνει παγίδα!

ΚΑΠΟΥ, στην απέραντη επιφάνεια του πλανήτη Ποσει-



'Ο 'Υπεράνθρωπος έχει μεταβληθῇ σὲ μιὰ ζωντανή κινούμενη κρυκλίτσα!

δῶνος, στὴν ἀντίθετὴ πλευρὰ ἀπὸ ἐκείνη, ὅπου δρῖσκεται ἡ πόλις τῶν μυρμηγκανθρώπων καὶ τὸ παλάτι τῆς Ρευκίνας, προσγειώνεται ἓνα πλᾶ νητόπλοιο.

'Επιβάτες πηδούν ἔξω. Εἶναι ὁ 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο καὶ ἡ 'Αστραπή, ὁ Κεραυνὸς καὶ ὁ 'Υπερέλληνας καὶ ὁ ...μεγάλος 'Υπερκοντοστούπης, ὁ κωμικὸς νάνος ποὺ συντροφίζει τοὺς 'Υπεράνθρωπους στὶς περιπέτειές τους.

— 'Εσεῖς λέει ὁ 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο, θὰ πᾶτε νὰ προσπαθήσετε νὰ ἐλευθερώσετε τὸν 'Υπεράνθρωπο! 'Εγὼ θὰ μείνω ἐδῶ γιὰ νὰ συνεχίσω τὶς ἐπιστημονικὲς μου ἐρευνες. Βρίσκομαι σὲ καλὸ δρόμο κι' ἐλπίζω σύντομα νὰ βρῶ τὸν τρόπο ἐξοντώσεως τῆς Ρευκίνας καὶ τῶν Δέκα! Πρὶν τοὺς ἐξοντώσω ὁμως θὰ τοὺς κάνω νὰ μοὺ ἀποκαλύψουν τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ξαναδώσουμε στὸν 'Υπεράνθρωπο τὸ παλιὸ μέγεθός του!

'Ο Κοντοστούπης, ποὺ ἡ καρδιά του χοροπηδαῖ σὰν τρελλὴ ἀπὸ τὸ φόβου του, μурμουρίζει:

— Δέ... θέλεις κανένα βοηθό, 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο; Μπορῶ νὰ μείνω ἐδῶ καὶ νὰ σὲ βοηθῇ...

— "Οχι!, ἀπαντᾷ ὁ 'Ε λ ηνας. Δέ χρειάζομαι βοηθό! Πήγαινε μαζί μὲ τοὺς ἄλλους!

'Ο νάνος χλωμιάζει.
— Μά..., κάνει τρέμοντας, ποῖός θὰ σὲ προστατεύσῃ ἀνδρεθῇς σὲ κίνδυνο; Θὰ μείνω

κόντά σου για ν...

— Όχι!, λέει πιό έντονα
ο Έλληνας. Έκτός αν δεν
θέλεις να βοηθήσεις στην α-
πελευθέρωσι του Ύπεραν-
θρώπου, του καλύτερου φίλου
σου!

Το πρόσωπο του Κοντο-
στούπη γίνεται κατακόκκινο
από ντροπή. Ο Έλ Γ κ ρ έ-
κ ο έχει δίκιο! Ο Κοντο-
στούπης φοβάται να πολεμή-
ση για τον πιό στενό φίλο
του, που τον έχει σώσει τό-
σες φορές! Μιά απέραντη
περιφρόνησι προς τον ίδιο
τον εαυτό του πλημμυρίζει το
νόνο. Θέλει να.. χαστουκίση
το ίδιο του το πρόσωπο, μα
και δε θέλει να φανερώση
πώς είχε φοβηθή.

— Πώς; κάνει άγρια. Τι
είπες Έλληνα! Έγώ είμαι
έτοιμος να πεθάνω για τον
Ύπερανθρώπο! Έμπρός παι-
διά! Θα φάω και τη Ρεγ-
κίνα και τους Δέκα, έστω κι
πρόκειται να.. βαρυστομαχι-
άσω!

Και έτοιμάζεται να απο-
γειωθή. Ο Ύπερέλληνας, που
ξέρει καλύτερα από τους άλ-
λους τα κατατόπια του πλα-
νήτη Ποσειδώνος, τον στα-
ματάει.

— Στάσου, λέει. Αν πά-
με όλοι μαζί, δε θα πετύχου-
με τίποτα. Θα χωριστούμε
σε δύο ομάδες. Ο Κεραυνός
και η Άστραπη θα κάνουν
μιά ψευτοεπίθεσι για να τρα-
θήξουν την προσοχή των έχ-
θρών μας. Την ίδια στιγμή,
ο θείος Κοντοστόυπης κι ε-
γώ θα μπορούμε στο σπίτι από



Ο μικροσκοπικός Ύπερέλληνας
επιτίθεται και χτυπάει στη μύ-
τη τον «8»!

το πίσω μέρος και θα αρπά-
ξουμε τον Ύπερανθρώπο.
Σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι!

— Έμπρός, λοιπόν!

Απογειώνονται και απομα-
κρύνονται γοργά, χωρισμένοι
σε δύο ομάδες, πετώντας χα-
μηλά πάνω από την άμμο των
απέραντων ερήμων...

Λίγα λεπτά αργότερα, ο
Ύπερέλληνας κι ο Κοντο-
στούπης φτάνουν, χωρίς να
τους αντίληφθη κανείς, στον
κήπο με τα παράξενα φυτά
που έκτείνεται πίσω από το

παλάτι της Ρεγκίνας.

Εκεί, κρύβονται ανάμεσα στους θάμνους, και περιμένουν. Από το μέρος, όπου στέκονται, διακρίνουν μία γωνιά της βεράντας και ακούνε τις φωνές της Ρεγκίνας και των Δέκα, που κουβεντιάσουν μεταξύ τους, περιμένοντας την επίθεσι των Υπεράνθρωπων.

— Θά κάνετε όπως σάς είπα. Μόλις εμφανισθούν οι Υπεράνθρωποι θά... Νάτοι! Έρχονται!

Πραγματικά, στον ουρανό, χαμηλά στον ορίζοντα, κάβουν την εμφάνισι τους δυο ιπτάμενα όντα, το ένα κίτρινο και τ' άλλο κόκκινο. Είναι ο Κεραυνός και η Άστραπη!

— Έτοιμασθήτε!, φωνάζει η Ρεγκίνα. Όπως σάς είπα!

Μέσα σε λίγες στιγμές, ο Κεραυνός κι η Άστραπη φτάνουν στο παλάτι της Ρεγκίνας και τα υπόκωφα χτυπήματα, που ανταλάσσουν με τους Δέκα, φτάνουν ως τ' αυτιά των δυο άλλων φίλων μας μέσα στον κήπο, χωρίς όμως οίτοι να μπορούν να βλέπουν τί γίνεται στο μπροστινό μέρος του σπιτιού.

— Έμπρός, θείε Κοντοστούπη!, μουρμουρίζει ο Υπερέλληνας. Ακολουθήσε με! Ο νάνος κάνει το σαυρό του, όπως μερικοί κολυμβητές, πριν πέσουν στην θάλασσα!

— Έμπρός!, λέει κι' αυτός, Άγιε Όνούφριε, προστάτη μου, ακολουθήσε με!

Κι αν τολμήση να με πειράξη, η Ρεγκίνα ή κανένας από τους Δέκα, άπλωσε το άγιο χεράκι σου και... τσάκισε του το κεφάλι!

Άπογειώνονται κι' οι δυο με μία έκτίναξι και μπαίνουν στο σπίτι από ένα άνοιχτο παράθυρο.

Βρίσκονται μέσα στο δωμάτιο, όπου ο μικροσκοπικός Υπεράνθρωπος είναι κλεισμένος σ' ένα κλουβί κρεμασμένο από το ταβάνι.

Γιά μι' ά δυο στιγμές, οι δυο φίλοι μένουν άσάλευτοι, μαρμαρωμένοι μπροστά στο άπίστευτο και έξευτελιστικό γιά τον Υπεράνθρωπο θέαμα.

Ο Κοντοστούπης νοιώθει τ' άλογικά του να σαλεύουν από τη ξαφνική λύπη.

— Υπεράνθρωπέ μου!, λέει. Υπεράνθρωπάκι μου!, Υπεράνθρωπουλάκι μου! Τί κακό είναι αυτό που έπαθες; Ο Ίησους Χριστός νικά κι' όλα τ' άκακά σκορπά! Ξορκισμένος! Ξορκισμένος με τον άπήγανο!

Μά ο Υπερέλληνας δέ χάνει τον καιρό του με λόγια. Χωρίς να προφέρη λέξι, άπογειώνεται και πετάει προς το κλουβί γιά να τ' άρπάξη και να φύγη!

Την ίδια στιγμή όμως συμβαίνει κάτι άπροσδόκητο και τραμακτικό.

Μι' ά πόρτα άνοίγει ξαφνικά και φανερώνεται η Ρεγκίνα. Ένα κοροϊδευτικό χαμόγελο είναι χαραγμένο στο σατανικό πρόσωπό της. Τ' ά

μάτια της αστράφτουν. Στο ένα της χέρι κρατάει τὸ ἀλλόκοτο ἐκείνο ἀγκαθωτὸ στεφάνι, πού ἔχει δώσει στὸν Ὑπεράνθρωπο τὴ φριχτὴ νέα του μορφή!

Μὲ μὴ γοργή καὶ ἀπότομη κίνησι τοῦ χεριοῦ της, ἐκσφειδονίζει τὸ στεφάνι πρὸς τὸν Ὑπερέλληνα, πού πετάει πρὸς τὸ κλουβὶ γιὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Ὑπεράνθρωπο!

Τὸ πετάει μὲ τόση τέχνη καὶ τόση εὐστοχία, ὥστε τὸ στεφάνι περνάει στὸ κεφάλι τοῦ Ἑλληνόπουλου τὴ στιγμή ἀκριδῶς πού τὸ χέρι του ἀγγίζει τὸ κλουβί.

Τὰ μέταλλα ἀγκάθια τοῦ στεφανιοῦ ἀκουμποῦν στὸ μέτωπό του καὶ τὸ Παιδί - Θαῦμα παθαίνει τὴν τρομακτικὴ τὴ φριχτὴ, τὴν ἀνήκουστη μεταβολή.

Ὁ Ὑπερέλληνας μικραίνει, μικραίνει, μικραίνει, ὥστε γίνεταί μικροσκοπικός, σὰν μὴ ζωντανὴ κούκλα, λίγο μικρότερη ἀπὸ τὸν μικροσκοπικὸ Ὑπεράνθρωπο.

Τὸ κροτοισμὸν
στεφάνι

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ τῶν Δέκα σκύδει καὶ τὸν ἀρπάζει, πρὶν αὐτὸς συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀπερραντὴ ὀδυνηρὴ ἐκπληξί του καὶ βάξῃ τὰ γέλια.

— Χά, χά, χά! κάνει μὲ σατανικὸ θρίαμβο. Πάει κι' αὐτός! Οἱ δυὸ πρὸ ἐπικίνδυνοι Ὑπεράνθρωποι εἶναι αἰ-

χμάλωτοί μου γιὰ πάντα! Δὲ θὰ μπορέσουν πρὸς νὰ μοῦ κάνουν κακὸ καὶ νὰ ματαιώσουν τὰ σχέδιά μου! Περίμενα ὅτι θὰ χρησιμοποιούσες τὸ κώλο αὐτὸ Ὑπερέλληνα, καί...

Μὰ δὲν προλαβαίνει νὰ ἀποτελειώσῃ τὴ φράσι της. Ὁ Κοντοστούπης, πού ἔχει μαρμάρωσι ἀπὸ φρίκη, τρόμο καὶ ἐκπληξι, συνέρχεται καὶ ἀποφασίζει νὰ δράσῃ, ξεχνώντας ὁλότελα τοὺς φόβους του!

Μὲ μὴ ἀπότομη ἐκτίναξι, ὁρμάει μπροστὰ καὶ ἡ μικροσκοπικὴ ἀλλὰ παμίσχυρη γροθιά του χτυπάει τὴ Ρεγκίνα στὸ σαγόνι.

Ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα δογγάει ὑπόκωφα, παρατάει τὸν Ὑπερέλληνα, κάνει μὴ ἀστροφὴ γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ της καὶ πέφτει!

Ὁ Κοντοστούπης δὲν τῆς δίνει τὸν καιρὸ νὰ συνέλθῃ. Ἐνῶ ὁ μικροσκοπικὸς Ὑπερέλληνας πετάει ὁλόγυρα, μέσα στὸ δωμάτιο, ὁ νάνος ρίχνεται πάνω στὴ Ρεγκίνα, πού εἶναι πεσμένη μπρούμυτα, τὴν πατάει στὴν πλάτη γιὰ νὰ τὴν κρατήσῃ ἀκίνητη, ἀρπάζει μὲ μὴ ἀστραπιαία κίνησι ἀπὸ κάτω τὸ στεφάνι, καὶ τῆς... τὸ φορεῖ στὸ κεφάλι, γρυλλίζοντας:

— Στεφανώνεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Ρεγκίνα καί...

Ἡ φωνὴ πνίγεται στὸ λαρύγγι του. Ἐνῶ ὁ νάνος περιμένει νὰ δῇ τὴ Βασίλισσα τῶν Δέκα νὰ γίνεταί μικροσκοπικὴ κούκλα σὰν τὸν Ὑ-

περάνθρωπο και τον 'Υπερέλληνα, αυτή μένει όπως ήταν!

Τό στεφάνι: δέν έχει καμμία επίδραση: επάνω της!

— Τώρα θα δής, παλιονάνο!, γρυλλίζει η Ρεγκίνα αποσπώντας τό στεφάνι: από τό κεφάλι της. Θα σε κάνω πιό... νάνο!

Κατατρομαγμένος και σαστισμένος, ό Κοντοστούπης απογειώνεται και δγαίνει όλοταχώς από τό παράθυρο σάν κυνηγημένο πουλί!

Τήν ίδια στιγμή, στο δωμάτιο μπαίνουν οι Δέκα 'Υπεράνθρωποι του Κακού. Οι



Και ό Κοντοστούπης βάζει τό στεφάνι στο κεφάλι της Ρεγκίνας!

πέντε απ' αυτούς κρατούν γερά τον Κεραυνό και οι άλλοι πέντε έχουν αρπάξει την 'Αστραπή.

Τά παιδιά:α του 'Υπερανθρώπου αγωνίζονται μάταια να έλευθερωθούν από τό σφίξιμο των δυνατών χεριών τους.

Η δύναμη των 'Υπερανθρώπων του κακού είναι ίση με τη δύναμη των ήρώων μας. Έτσι, ό Κεραυνός και ή 'Αστραπή δέν μπορούν να έλευθερωθούν όταν πέντε από τους αντιπάλους των κρατούν τον καθένα τους.

Ο μικροσκοπικός 'Υπερέλληνας, που εξακολουθεί να πετάει μέσα στο δωμάτιο, βλέποντας τη μητέρα του και τον Κεραυνό αίχμαλώτους των 'Εχθρών του Κόσμου, κυριεύεται από απέραντο θυμό.

Σκίζει τον αέρα με ασύλληπτη ταχύτητα και χτυπάει με τη γροθιά του στη μύτη τον «8», που κρατάει μαζί με άλλους την 'Αστραπή!

Μά ή γροθιά του 'Υπερέλληνα, που δέν είναι: τώρα μεγαλύτερη από ένα... φουντούκι, δέν κάνει τίποτα στον «8». Απεναντίας ό ύπουλος έκδικητικός και σκληρός «8» εξαγριώνεται, αρπάξει με τό ένα του χέρι στον αέρα τον 'Υπερέλληνα και τον σηκώνει ψηλά γιά να τον χτυπήσει και να τον συντρίψει!

Μά ή φωνή της Ρεγκίνας τον σταματάει:

— Μή!, διατάζει ή Βασίλισσα των Δέκα. Τόν θέλω

ζωντανό! Βάλε τον στο κλουδί, μαζί με τον 'Υπεράνθρωπο!

Ενώ ο «8» δάζει τον 'Υπερέλληνα μέσα στο κλουδί, ή Ρεγκίνα, με το στεφάνι στο χέρι, πηγαίνει κοντά στον Κεραυνό και την 'Αστραπή και περνάει το άγκαθωτό στεφάνι πρώτα στο γιό κι, έπειτα στην κόρη του 'Υπεράνθρώπου!

Αμέσως, γίνονται κι' οι δυό τους μικροσκοπικοί, σαν ζωντανές κουκλίτσες και ή Ρεγκίνα τους δάζει κι' αυτούς, τον ένα μετά τον άλλο, μέσα στο κλουδί!

Έπειτα, κάνει μερικά δήματα πίσω και καμαρώνει τό έργο της.

— Περίφημα!, λέει με ικανοποίησι. Οι τέσσερις από τους πέντε 'Υπεράνθρώπους είναι αιχμάλωτοί μας, άνίκανοι νά μας περρόξουν! Δέ μένει παρά ό 'Ε λ Γ κ ρ έ κο, που σύντομα θάπέση κι' αυτός στα χέρια μας! Όσο για τό νάνο, είναι τόσο φοβιστάρης, ώστε σίγουρα, θάχη φτάση κιόλας στη Γή από την τρομάρα του! Άγαπητοί μου σύντροφοι, έφτασε ή ώρα της βασιλείας μας πάνω στη Γή! Όλόκληρος ό πλανήτης αυτός είναι δικός μας και δέν έχουμε παρά νά ξεκινήσουμε για εκεί μαζί με τους πολεμιστές της φυλής μας! Θά...

Σωπαίνει, κάνει μ'α εξαφινισμένη χειρονομία και απογεώμετα! Βγαίνει από τό παράθυρο φωνάζοντας:



Ή Ρεγκίνα είναι τώρα ό άνώτατος άρχων της Γής!

— Άκολουθήστε με! Έρχεται κι' ό 'Ε λ Γ κ ρ έ κο!

Πραγματικά, ό 'Έλληνας, ειδοποιημένος από τον Κοντσετούπη, έρχεται: μόνος για νά βοηθήση τους δικούς του. Τά όμορφα και άνδρoπρεπή χαρακτηριστικά του προσώπου του είναι συσπασμένα από την άγωνία και τη φρίκη. Στο χέρι του κρατάει τό τροσερό πιστόλι του, τό πιο καταστρεπτικό όπλο του κόσμου, με τις πολλές σκανδάλες, που ή κάθε μιά τους έξαπολύει και μιά τρομακτική δύναμη!

“Ερχεται πετώντας με λιγγιώδη ταχύτητα, αποφασισμένος να τρέψη εις φυγήν τους Υπεράνθρωπους του Κακού και να έλευθερώση τους δίκους του!

“Η σύγκρουσι πού έπακολουθή είναι μιὰ σωστή τιτανομαχία. Μόνος, ό “Ελληνας μάχεται: έναντίον έντεκα παν ισχυρων και έπιθετικων αντίπαλων!

Στριφογυρίζει με ταχύτητα άστραπής ανάμεσά τους, ενώ τό δάχτυλό του κινείται με άπίστευτη γρηγοράδα πιέζοντας τη μιὰ μετά την άλλη όλες τις σκανδάλες του πιστολιού, πάλι και πάλι και πάλι!

Καταπληκτικές δυνάμεις εξακοντίζονται έναντίον της Ρεγκίνας και των Δέκα Υπεράνθρωπων του Κακού, σπρώχνοντάς τους με όρμη δεκάδες μέτρα μακριά, ζαλισμένους και σκοτισμένους!

“Ετσι, γιά πολλή ώρα, ό “Ελ Γ κ ρ έ κ ο κατορθώνει να κρατάη μακριά του τους αντίπαλους του, έμφυτεύοντας σιγά - σιγά μέσα στις μαύρες ψυχές τους τόν τρόμο. Κάθε στιγμή πού περνάει, τό ήθικό των Έχθρων του Κόσμου σπάει. Λίγο άκόμα και οι Δέκα θα άρχίσουν να ύποχωρουν!

Μα ή Ρεγκίνα δέν έννοει να χάση τό παγινίδι άκριβώς τη στιγμή πού ή νίκη είναι όριστικά στραμμένη προς τό μέρος της!

Με μιὰ άπότομη κίνησι, κατορθώνει να δρεθή πίσω ά-

πό τόν “Ελ Γ κ ρ έ κ ο και, όρμώντας έναντίον του από την πλάτη, να του φορέση τό καταραμένο στεφάνι!

Τό ποτόλι ξεφεύγει άμέσως από τά δάχτυλα του “Ελληνα και ό ίδιος μεταβάλλεται γοργά σ’ ένα μικροσκοπικό άνθρωπάκι, μιὰ μικρή κινούμενη κούκλα!

Με σατανική χαρά στο πρόσωπο, ή Ρεγκίνα τόν όρπάζει, μπαινει πετώντας στο δωμάτιο και τόν βάζει κι αυτόν μέσα στο κλουδί, μαζί με τούς άλλους!

— “Επιτέλους!, λέει. “Η νίκη είναι δική μας!. “Η Γή είναι δική μας! “Ο Κόσμος όλόκληρος είναι δικός μας!..

“Η μαύρη
σκλαβιά

Η ΓΗ είναι πραγματικά δική τους τώρα πιά! Έχουν περάσει μερικές μέρες από τότε πού οι Υπεράνθρωποι έπεσαν στην παγίδα και μετεβλήθησαν σε μικροσκοπικά άνθρωπάκια και όλόκληρη ή Γή έχει ύποταχθή στην έπιδρομή του φριχτού λαού των κατοίκων του πλανήτη Ποσειδώνος.

“Η “Ανθρώπότης περνάει τρομερές στιγμές, μαύρες ώρες φριχτές ήμέρες, κάτω από την άβάσταχτη σκλαβιά των κατοίκων του Ποσειδώνος.

“Αποσπάσματα από μυρμηγκανθρώπους, πού είναι ώπλισμένοι με τά παράξενα έ-

κεῖνα μακρόστενα πιστόλια τους με τὴ συρμάτινη σκανδάλη (*), ἔχουν ἐγκατασταθῇ σ' ὅλες τὶς μεγάλες πόλεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας καὶ φρουροὺν ἀγρυπνοὶ, ἔτοιμοι νὰ συντρίψουν κάθε ἀπόπειρα ἐπαναστάσεως.

Οἱ κυβερνήσεις ὅλων τῶν χωρῶν ἔχουν παραιτηθῇ καὶ τὴ διοίκησι τῆς σκλαδωμένης Ἀνθρωπότητος ἔχει ἀναλάβει ἡ ἴδια ἡ σατανικὴ Ρεγκίνα!

Ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα ἔχει ἐγκατασταθῇ στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκεῖ, καθ' ὅσιν σ' ἓνα θρόνο με δυὸ σφοδρὸς ἐπιστήμονες τῆς φυλῆς τῶν μυρμηγκανθρώπων δεξιὰ τῆς καὶ ἀριστερὰ τῆς δίνει διαταγὰς γιὰ τὴ νέα ὀργάνωσι τῆς Ἀνθρωπότητος.

Μπροστὰ τῆς, οἱ Δέκα Ὑπεράνθρωποι τοῦ Κακοῦ ἀκούουν με προσοχὴ ἔτοιμοι νὰ ξεκινήσουν γιὰ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου γιὰ νὰ ἐκτελέσουν τὶς διαταγὰς τῆς βασίλισσας τῶν.

— Καταργεῖται κάθε ἰδιοκτησία!, λέει ἡ Ρεγκίνα. Κανένας δὲν θὰ ἔχη τίποτα πάνω στὴ Γῆ! Ὅλα θὰ ἀνήκουν σὲ μᾶς! Καὶ τὰ σπίτια καὶ τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ ἐπιπλα καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἡ θάλασσα καὶ ὁ ἀέρας καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι! Ὅλοι οἱ

κάτοικοι τῆς Γῆς θὰ μεταβληθοῦν σὲ ἐργάτες σὲ σκλάβους, ποὺ θὰ δουλεύουν γιὰ μᾶς! Ὅσοι δὲν θὰ δείξουν προθυμία νὰ δουλέψουν, καθῶς καὶ ὅσοι — ἔστω καὶ μετὴν ἐκφρασί τοῦ προσώπου τους — δείξουν ὅτι δὲν ἐπιδοκιμαzoῦν τὴ νέα κατάστασι, θὰ μαστιγώνωνται ἀλύπητα καὶ ἔπειτα θὰ ἐκτελοῦνται!.. Θὰ ἀρχίσετε μαστιγώνοντας καὶ σκοτώνοντας πολλούς, ἔτσι γιὰ παραδειγματισμὸ τῶν ὑπολοίπων!

Σωπαίνει, κυττάζει θριαμβευτικὰ γύρω, καὶ συνεχίζει:

— Θὰ στρέψετε ὅλη τὴν προσοχή σας στὰ ἐργοστάσια, ποὺ παράγουν τὶς τρομερὲς ἐκείνες ἀτομικὲς βόμβες μετὶ τὶς ὁποῖες μπορούμε νὰ ἐξοντώσουμε ὁλόκληρους πλανῆτες, ὅταν θὲ συνεχίσουμε σὲ λίγο τὴν κατάκτησι τοῦ Σύμπαντος! Θέλω πολλὰς ἀτομικὲς βόμβες, τόσες πολλές, ὥστε νὰ μὴν ἔχουμε ἀποθῆκες νὰ τὶς δάλουμε! Πηγαίετε!

Οἱ Δέκα Ὑπεράνθρωποι τοῦ Κακοῦ ἀπογειώνονται γιὰ νὰ ἐκτελέσουν τὶς διαταγὰς τῆς Ρεγκίνας.

Πετοῦν πρὸς κάθε κατεύθυνσι γιὰ νὰ σκορπίσουν στὴ Γῆ τὸν τρόμο, τὴ φρίκη καὶ τὸν θάνατο! Πηγαίνουν νὰ χαρίσουν σὴν Ἀνθρωπότητα, τὴν πιὸ μαύρη σκλαβιά ποὺ γνῶρισε ποτὲ ὁ κόσμος!

Ἐξω, οἱ δρόμοι τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἀμερικῆς εἶναι γεμάτοι ἀπὸ πλήθη, ποὺ μυρμηγκάνθρωποι καὶ Ὑπεράν-

(*) Διάβασε τὸ τεύχος 72
«Ρεγκίνα ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα»

θρωποι του κακού οδηγούν σε εργοστάσια χτυπώντας δεξιά κι' αριστερά με μαστίγια!

"Όσοι αντιστέκονται πεθαίνουν άμέσως! "Όσοι δεν δείχνουν προθυμία δοκιμάζουν το δάγκωμα του μαστιγίου!

Τό ίδιο συμβαίνει σ' όλες τις μεγάλες πόλεις του κόσμου! 'Η ίδια ματωμένη και φριχτή τραγωδία! 'Η ίδια απάνθρωπη και δολοφονική σκλαδιά!

'Ο «Μύρμηκας»

ΜΑ ΔΕΝ έχουν καταθέσει όλοι τα όπλα! Δεν έχουν υποταχθή όλοι οι άνθρωποι στους Έχθρους του Κόσμου. Άρκετοί θαρραλέοι νέοι, που δεν μπορούν να υποφέρουν τη σκλαδιά, έχουν σχηματίσει μικρές ομάδες αντίστασης και, κρυμμένοι στα δάση, κοντά στους έξοχικούς δρόμους, επιτίθενται και εξοντώνουν όσους μυρμηγκάνθρωπους βρίσκουν ξεμοναχιασμένους!

Μερικοί, οι πιο τολμηροί, μπαίνουν σε πόλεις και ανατινάζουν ολόκληρα κτίρια γεμάτα μυρμηγκάνθρωπους ή πλησιάζουν άτομικά εργοστάσια τη νύχτα και τα καταστρέφουν με χειροβομβίδες!

Μά δεν ξέρουν ότι δεν μπορούν ακόμα να ελευθερώσουν την Ανθρωπότητα από τη μαύρη σκλαδιά! Πρέπει να περάσουν πολλά χρόνια ώσπου να κατορθώσουν να οργανώσουν τους σκλάβους σε μυστικές εταιρίες, σε παρά-

νομες, κρυφές επαναστατικές οργανώσεις για να επιτεθούν εναντίον των τυράννων και να τους διώξουν από τη Γη!

Στό μεταξύ πάνω στον πλανήτη Ποσειδώνα, δρίσκεται κι' ένας άλλος... ήρωας της αντίστασης, ο θρυλικό 'Υπερκοντοστούπης!

"Όταν ξέφυγε από το παλάτι της Ρεγκίνας, ο κωμικός άνδρας με την παράξενη καρδιά, που είναι: γεμάτη από ένα περίεργο κράμα δειλίας και θάρρους, γύρισε πετώντας ολόταχως στο πλανητόπλοιο, όπου περίμενε ο 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο.

'Εκεί... έπεσε λιπόθυμος, αφού πρόλαβε και είπε στον 'Έλληνα τι είχε συμβή!

"Όταν συνήλθε, αρκετές ώρες αργότερα, είχε νυχτώσει. Ήταν μόνος, ξαπλωμένος μπροστά στο πλανητόπλοιο, τον μοναδική συντροφιά τον... μυρμηγκάνθρωπο πάνω στον οποίο ο 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο έκανε τα πειράματά του!

'Ο μυρμηγκάνθρωπος όμως δεν κυττάζει έχθρικά τον Κοντοστούπη. Οι περιποιήσεις του 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο και κάτι έννοιες που του είχε κάνει ο 'Έλληνας, τον είχαν κάνει φίλο των 'Υπερανθρώπων!

"Έχει μάθει τώρα να καταλαβαίνει τη γλώσσα των ανθρώπων, μολοντί ο ίδιος δεν μπορεί να προφέρει ούτε λέξη.

— Μύρμηκα, του λέει ο Κοντοστούπης, πού είναι ο

Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο;

Ὁ μυρμηγκάνθρωπος κάνει μία κίνησι πού σημαίνει:

— Δέν ξέρω!

— Μύρμηγκα, ξαναλέει ὁ νάνος, μπορεῖς νά πᾶς ὡς τὸ παλάτι τῆς Ρεγκίνας καὶ νά μῆξης τὴν ἀπόγειαν οἱ φίλοι μας; Θὰ πῆγαινα ἐγώ, ἀλλὰ φοβάμαι μήπως θυμώσω καὶ ... γίνῃ κανένας καυγάς!

Ὁ «Μύρμηγκας» κουνάει τὸ τερατώδες κεφάλι του καὶ ἀπομακρύνεται μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας.

Ἐπιστρέφει λίγες ὥρες ἀργότερα.

— Λοιπόν; ρωτᾷ ὁ Κοντοστούπης με ἀγωνία.

Ὁ «Μύρμηγκας» με διάφορες ἐκφραστικές κινήσεις διηγεῖται: σὸν νάνο ὅσα ἔχουν συμβῇ.

— Οἱ Ὑπεράνθρωποι, λέει με τίς κινήσεις του εἶναι καὶ οἱ πέντε κλεισμένοι μέσα στὸ κλουβὶ τῆς Ρεγκίνας. Ἐχουν γίνῃ μικροσκοπικοὶ καὶ δέν μποροῦν νά δραπτεύσουν, γιατί τὰ σύρματα τοῦ κλουβιοῦ εἶναι ἀθραυστά!

— Χρὶ... Χρ:στουλάκη μου! τραυλίζει ὁ νάνος.

— Αὐριο τὸ πρωῒ, συνεχίζει: ὁ «Μύρμηγκας» με τίς κινήσεις του, ἡ Ρεγκίνα, οἱ Δέκα καὶ ὁ στρατὸς τῆς φυλῆς μου θὰ ξεκινήσουν με πλανητόπλοια γιὰ τὴ Γῆ, σκοπεύοντας νά τὴν κατακτήσουν καὶ νά τὴν ὑποδουλώσουν! Ἡ Ρεγκίνα εἶναι σίγουρη ὅτι ἐσύ, ἀπὸ τὸν πολὺ φόβο σου, θρίσκεσαι κρύβας στὴ Γῆ!

— Ἀγιοι Πάντες!, φωνά-

ζει ὁ Κοντοστούπης καταγανακτισμένος. Θέλει νά πῇ πὼς εἶμαι δειλός, ἔ; Ἐγώ, ὁ ἀτρόμητος Κοντοστούπης! Μὰ δὲ φταίει αὐτή, ἀλλὰ ἐγὼ πού ἔδωσα τόπο στὴν ὀργὴ καὶ δέν πῆγα νά τοὺς κάνω Γῆς Μαδ:άμ!

— Αὐριο τὸ πρωῒ, συνεχίζει ὁ «Μύρμηγκας», πρὶν ξεκινήσουν θὰ ψάξουν τὸν πλανήτη Ποσειδῶνα γιὰ νά δεδαιωθοῦν ὅτι δέν θρίσκεσαι ἀκόμα ἐδῶ.

— Παναγίτσα μου!, μουρμουρίζει ὁ νάνος με τὴν ἀνάσα πιασμένη ἀπὸ τὴν ξαφνικὴ τρομάρια. Πού νά πάω; Πού νά κρυφτώ; Πού νά τρυπώσω γιὰ νά μὴ με βροῦν; Ἀγ:ε Ὀνούφρ:ε, προστάτη μου, κάνε τὴ γῆ ν' ἀνοίξῃ καὶ νά με καταπιῇ!

— Ξέρω ἓνα μέρος, λέει με τὰ νοήματά του ὁ «Μύρμηγκας», ὅπου μπορούμε νά κρυφτοῦμε καὶ νά κρύψουμε καὶ τὸ πλανητόπλοιο!

— Ἀλήθεια; φωνάζει με χαρὰ ὁ Κοντοστούπης. Νὰ σὲ φιλήσω, «Μύρμηγκά» μου! Μοῦ ἔσωσες τὴ ζωὴ! Δηλαδή... χμ!... ἔσωσες τὴ ζωὴ τῆς Ρεγκίνας καὶ τῶν Δέκα! Εἶχα ἀοχίσει νά θυμῶναι καὶ ἐτο:μαζόμου νά.. παραφερθῶ! Πάμε τώρα νά κρυφτοῦμε! Κουνήσου, ντέ! Θέλεις νά μάς βροῦν ἐδῶ καὶ νά.. νά.. με κάνουν νά θυμώσω; Ὡχ ἡ καρδιά μου!

Μπαίνουν στὸ πλανητόπλοιο.

Ὁ Κοντοστούπης σύμφωνα με τίς ὁδηγίες τοῦ «Μύρμη-

γκας, τὸ ἀπογειώνει καὶ τὸ κατευθύνει στὴν πλαγιά ἐνὸς πέτρινου λόφου.

Ἐκεῖ ὑπάρχει μιὰ σπηλιά μετὰ πλατὺ στόμα καὶ ὁ νάνος καταφέρνει νὰ μπάσῃ ἐκεῖ τὸ πλανητόπλοιο.

Ἀπὸ τὸ στόμιο τῆς σπηλιάς αὐτῆς, ὁ Κοντοστούπης βλέπει τὸ πρῶτὴ τῆ Ρεγκίνα καὶ τοὺς Δέκα νὰ πετοῦν ψάχνοντας νὰ τὸν βροῦν.

Ἐπειτα, τοὺς βλέπει νὰ ξεκινοῦν γὰρ τῇ Γῇ ἐπικεφαλῆς πολλῶν πλανητοπλοίων μετὰ παράξενο σχῆμα, πού εἶναι γεμάτα ἀπὸ μυρμηγκάνθρωπους!

— Φεύγουν οἱ δειλοί!, μουρμουρίζει ὁ Κοντοστούπης ἐνῶ ἡ καρδιά του σπαρταράει σὰν πληγωμένα πουλὶ στὸ στῆθος του. Δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ μείνουν καὶ νὰ με ἀντιμετωπίσουν! Χά!

Ἐνῶ ὁ τρομερὸς στρατὸς τῶν κατοίκων τοῦ πλανήτη Ποσειδῶνος, χάνεται μέσα στὸν οὐρανό, ὁ Κοντοστούπης θυβίζεται σὲ σκέψεις. Μαύρες, τρομαγμένες, πανικόβλητες σκέψεις, πού κυνηγοῦν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη μέσα στὸ μυαλό του σὰν κολασμένες ψυχές!

Τί νὰ κάνῃ; Νὰ γυρίσῃ στὴ Γῆ; Φοβάται νὰ τὸ κάνῃ αὐτό, γιατί σίγουρα ἀν τὸν πιάσουν θὰ τὸν ξεκάνουν οἱ Ἐχθροὶ τοῦ Κόσμου! Ἐξάλλου, δὲ θέλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς φίλους του, τοὺς Ὑπερανθρώπους, πού εἶναι κλεισμένοι σ' ἓνα κλουβί, στὸ παλάτι τῆς Ρεγκίνας! Ὁ «Μύρμηγκας» τοῦ εἶχε πῆ ὅ-

τι ἡ Ρεγκίνα θὰ ἄφηνε πίσω, στὸν πλανήτη Ποσειδῶνα, τοὺς μικροσκοπικοὺς Ὑπερανθρώπους, γιατί δὲν ᾔθελε νὰ κινδυνεύσῃ νὰ τῆς ξεφύγουν στὴ Γῇ!

Ἐπομένως, ἡ θέσι του εἶναι: κοντά τους! Ἐχει καθήκον νὰ τοὺς βοηθήσῃ, νὰ προσπαθήσῃ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ!

— Μύρμηγκα!, λέει στὸν παράξενο σύντροφό του. Εἶναι πολλοὶ φρουροὶ στὸ παλάτι τῆς Ρεγκίνας;

— Ναί!, ἀπαντᾷ ὁ μυρμηγκάνθρωπος με νόημα. Ἐκατὸ ἀπὸ τοὺς πιὸ καλοὺς πολεμιστὲς τῆς φυλῆς μου ἀνέλαβαν τὴ φρουρὰ τοῦ παλατιοῦ τῶν Ὑπερανθρώπων. Εἶναι ὅλοι τοὺς ὀπλισμένοι με πιστόλια πού διαλύουν κάθε ζωντανὸ ὄργανισμό!

— Θεοῦλη μου!, λέει ὁ νάνος. Εἶναι ὀπλισμένοι; Δὲ μοῦ γλυτώνουν αὐτὴ τὴ φορὰ! Θὰ τοὺς κάνω μιά... μὴνισι καὶ θὰ βροῦν τὸ μπελά τους με τὰ... τσαρούχια! Δὲν ξέρουν ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ...ὀπλοφορία; Ὡχ ἡ καρδούλα μου!

Ὁ νάνος ἐφορμά!

ΜΕΝΕΙ γιὰ λίγη ἀκόμα ὥρα ἀκόμα σκεπτικὸς κι' ἐπειτα λέει:

— Ἐλα, «Μύρμηγκα». Θὰ πᾶμε νὰ ἐλευθερώσουμε τοὺς Ὑπερανθρώπους! Ἡ καρδιά

μου τρέμει από... ανυπομονησία να ριχτώ στη μάχη! "Αν δέν πάθω... συγκοπή, θάναι θαύμα, «Μύρμηγκα»!

Καί ο νάνος, σφίγγοντας τὰ δόντια του γιὰ νὰ μὴ βάλῃ τὰ κλάματα, βγάζει τὸ πλανητόπλοιο ἀπὸ τὴ σπηλιά καὶ τὸ προσγειώνει κάτω, στὸν ἀμώμη κάμπο.

Ἐπειτα παίρνει στὰ μπράτσα του τὸν «Μύρμηγκα», ἀπογειώνεται καὶ κατευθύνεται ὀλοταχῶς πρὸς τὸ παλάτι τῆς Ρεγκίνας, πού βρίσκεται στὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ πλανήτη.

— Ὁ Θεὸς βοηθός! μουρμουρίζει. Ὅ,τι θρέξῃ ἄς κατεδάσῃ! Γυαλιά - καρφιά νὰ γίνουν ὅλα! Ὡχ ἡ καρδούλα μου!

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα ἱλιγγιώδες ταξίδι στὸν ἀέρα, ὁ Κοντοστούπης διακρίνει ἀπὸ μακριὰ τὸ παλάτι τῆς Ρεγκίνας, τριγυρισμένο ἀπὸ τὴν ἀμώμη ἔρημο.

— Ἀγέ Ὀνεύφρε, προστάτη μου!, μουρμουρίζει. Μὴ φύγῃς οὔτε στιγμή ἀπὸ κοντά μου! Ὁ πιστός σου Κοντοστούπης ρίχνεται στὴ μάχη!

Μὰ δὲν κάνει τίποτα τέτοιο ὁ κωμικός νάνος. Ἀπεναντίας, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τοὺς φρουροὺς μυρμηγκάνθρωπους, πού εἶναι σταματημένοι μπροστὰ στὸ παλάτι τῆς Βασιλίσσας τῶν Δέκα, χρημλώνει, διαγράφει ἕνα μεγάλο ἡμικύκλιο καὶ προσγειώνεται μέσα στὸν κήπο, πίσω ἀπὸ τὸ παλάτι.

Μένει ἐκεῖ κρυμμένος γιὰ

πολλὴ ὥρα, μὴ τολμώντας νὰ ξεπροβάλλῃ. Τέλος, καταλαβαίνοντας ὅτι δὲν ἔχει νὰ κερδίσῃ τίποτα μὲ τὴν τακτικὴ αὐτὴ, ἀποφασίζει νὰ δράσῃ.

Καθὼς ὁμως ἀνορθώνεται μὲ τὸν «Μύρμηγκα» δίπλα του, βρίσκεται φάτσα μὲ φάτσα μ' ἕνα μυρμηγκάνθρωπο!

Τὸ τέρας κρατᾷ ἕνα πιστόλι καὶ, ἀφήνοντας ἕνα διαπεραστικὸ γρύλλισμα, πιέζει τὴ σκανδάλη.

Ἀμέσως, ὁ Κοντοστούπης νοιώθει ἕνα πόνο στὸ στήθος, καὶ μιὰ τρομερὴ δύναμι νὰ τὸν σπρώχνῃ ἀπὸτομα καὶ νὰ τὸν κἀν νὰ πάρῃ δυὸ ὀλόκληρες τοῦμπες στὸν ἄβρα καὶ νὰ πᾶν νὰ πέσῃ δέκα μέτρα μακριά!

Ὁ «Μύρμηγκας», πού στεκόταν κοντά του, διαλύεται καὶ σκορπίζεται ὀλόγυρα σὲ χίλα κομμάτια.

Ὁ τρόμος, πὺν δοκιμάζει ὁ νάνος, εἶναι τόσο μεγάλος, ὥστε ὁ Κοντοστούπης... παύει νὰ φοβάται!

— Μάχαيران ἔδωσες, μάχαيران θὰ λάθῃς!, γρυλλίζει... Σκότωσες τὸν καυμένο τὸ «Μύρμηγκα»! Πέθανε κι' εἰς, λοιπόν, ἐξάμβλωμα!

Καί, μὲ μιὰ ἐλαστικὴ ἐκτίναξι, χυμᾷ ἐναντίον τοῦ μυρμηγκανθρώπου! Πρὶν αὐτὸς τραβήξῃ γιὰ δευτέρη φορὰ τὴ σκανδάλη, ἡ γραβιά τοῦ νάνου προσγειώνεται στὸ κεφάλι του μὲ τὴν ὁρμή, ὥστε τὸ μεταβάλλει σὲ ἄπειρα μικρὰ κομμάτια!

Ὁ ἀκέφαλος μυρμηγκάνθρω

πος μένει για μερικές στιγμές
ασάλευτος, ὀρθιος! "Επειτα,
σωριάζεται χάμω!

Τώρα, από κάθε κατεύθυν-
σι, πλησιάζουν τρέχοντας
καὶ γρυλλίζοντας διαπερα-
στικά, δεκάδες μυρμηγκάν-
θρωποι, με τὰ πιστόλια τους
έτοιμα!

Μά, ὁ Κοντσατούπης δὲν
ἔχει καμμιὰ διάθεσι νὰ συνε-
χισή τὴ μάχη μαζί τους.

Ἀπογειώνεται καὶ ὀρμάει
πρὸς τὸ σπίτι. Τὸ παράθυ-
ρο τοῦ δωματίου, ὅπου οἱ Ὑ-
περάνθρωποι εἶναι κλεισμένοι
στὸ κλουβί, εἶναι κλειστό.

Ὁ νάνος, πετώντας με τα-
χύτητα καὶ ὀρμὴ βολίδας, πέ-
φτει ἐπάνω στὸ παράθυρο με
τὸ κεφάλι μπροστά, τὸ συν-

τρίβει καὶ βρίσκεται μέσα
στὸ δωμάτιο!

Τὸ κλουβὶ τῶν Ὑπεραν-
θρώπων εἶναι πάντα κρεμα-
σμένο ἀπὸ τὸ ταβάνι. Ὁ Κον-
τσατούπης, χωρὶς νὰ προφέ-
ρη λέξι, τὸ ἀρπάζει, τὸ ξε-
κρεμάει καὶ ξαναβγαίνει ἀπὸ

Σκηνές φρίκης καὶ τρόμου δια-
δραματίζονται στους δρόμους
τῶν σκλαδωμένων πόλεων!...



τὸ τσακισμένο παράθυρο.

Γύρω ἀπὸ τὸ σπίτι, ἔχουν συγκεντρωθῇ ἑκατὸ τουλάχιστον μυρμηγκάνθρωποι, πὺν γρυλλίζουν ὅλοι: μαζί διαπεραστικά καὶ πυροβολοῦν πρὸς τὰ πάνω μὲ μανία!

Μὰ ὁ Κοντοστούπης βρίσκεται τώρα ψηλά καὶ ἀπομακρύνεται ὀλοταχῶς, μурμουρίζοντας:

— Τί νὰ σὰς κάνω, μωρὲ παλιομύρμηγκα, πὺν πρέπει νὰ ἀπελευθερώσω τοὺς Ὑπεράνθρωπους! Ἀλλοιῶς, θὰ γύριζα πίσω καὶ θὰ ἔκανα... φονικό, ἐδῶ στὸν πλανήτη Ποσειδῶνα!...

«Ἐδῶ ραδιοσταθμὸς
Ρεγκίνας...»

ΑΡΓΟΤΕΡΑ, οἱ ἥρωές μας βρίσκονται πάλι στὴ Γῆ! Ὁ Κοντοστούπης, κυβερνώντας τὸ πλανητόπλοιο σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ Ἑλ Γ κ ρ ε καὶ τὸ ὁδηγεῖ πίσω στὴ Γῆ καὶ τὸ προσγειώνει πάνω στὴν κορυφὴ ἑνὸς ἀπάτητου βουνοῦ τῆς Ἀμερικής.

Ἐκεῖ, κρύβει τὸ πλανητόπλοιο ἀνάμεσα στὰ δέντρα, καὶ κατασκηνώνουν οἱ ἱδιοὶ μέσα σὲ μιὰ εὐρύχωρη σπηλιά.

Ὁ Κοντοστούπης δὲ δυσκολεύεται τότε ν' ἀνοίξῃ τὸ κλουβὶ καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς μικροσκοπικοὺς Ὑπεράνθρωπους!

Οἱ προστάτες τῆς Ἀνθρωπότητος εἶναι καὶ πάλι ἐλεύθεροι. Τὸ μέγεθός τους ὅμως

ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀπίστευτα μικρό, καὶ οἱ ἱδιοὶ νὰ μοιάζουν μὲ κοῦκλες πὺν κινεῖνται καὶ μιλοῦν!

Μὲ τὸ ραδιόφωνο τοῦ πλανητόπλοιου μαθαίνουν τὴ συμφορὰ πὺν ἔχει πέσει στὴ Γῆ! Μαθαίνουν ὅτι ἡ Ἀνθρωπότης ἔχει ὑποδουλωθῇ στὴ φυλὴ τοῦ πλανήτη Ποσειδῶνα καὶ ὅτι ἡ Ρεγγίνα εἶναι τώρα ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς Γῆς!

— Ἐγὶνε αὐτὸ πὺν φοβόμαστε!, λέει μὲ πίκρα ὁ Ὑπεράνθρωπος. Ἡ Γῆ ὑποδουλώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν καιρό, πὺν πολέμαμε ἐναντίον τοῦ Κακοῦ! Καὶ ὑποδουλώθηκε σ' ἓνα λαὸ τεράτων μὲ ἄρχηγὸ μιὰ σατανική καὶ ἐγκληματική γυναῖκα! Καὶ — τὸ χειρότερο — ἐμεῖς, οἱ μόνοι πὺν θὰ μπορούσαμε νὰ βοηθήσουμε τοὺς ἀνθρώπους, δὲν εἴμαστε σὲ θέσι νὰ ἀντισταθεῖμε καὶ νὰ δώξουμε τοὺς τυράννους! Κάτι πρέπει νὰ γίνῃ, γιὰ νὰ ξαναβροῦμε τὴν παλιά μας μορφή! Διαφορετικά....

Ἐκείνη τὴ στιγμή, τὸ ραδιόφωνο, πὺν ὁ Κοντοστούπης εἶχε μεταφέρει μέσα στὴ σπηλιά ἀπὸ τὸ πλανητόπλοιο, ἀρχίζει νὰ μεταδίδῃ ἓνα δελτίο εἰδήσεων:

«Ἐδῶ ραδιοσταθμὸς Ρεγκίνας, Οὐάσιγκτων! Πληροφορηθήκαμε μάλιστα τώρα ὅτι οἱ Ὑπεράνθρωποι, πὺν ἦσαν αἰχμάλωτοι στὸν Πλανήτη Ποσειδῶνα, δραπέτευσαν χάρις στὴν ἐπέμβασι τοῦ νάνου Κοντοστούπης! Δὲν ἔχουν ὅμως νὰ κερδίσουν τίποτα, οὐ-

τε αὐτοὶ οὔτε οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς! Οἱ Ὑπεράνθρωποι εἶναι τώρα μικροσκοπικοὶ σὰν κοῦκλες καὶ εἶναι καταδικασμένοι νὰ μείνουν ἔτσι σ' ὅλη τὴν ζωὴ! Τοὺς καλοῦμε, λοιπόν, νὰ παραδοθοῦν! Καὶ καλοῦμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, νὰ εἰδοποιήσουν τὶς ἀρχές μάλις ἀντιληφθοῦν τὴν παρῳσία τῶν Ὑπερανθρώπων! Ὅποιος τοὺς δὴ καὶ δὲν ἀναφέρει ἀμέσως στὶς ἀρχές, θὰ μαστιγῶθῃ ὥσπου νὰ πεθάνῃ...!»

— Παναγίτσα μου!, μουρμουρίζει ὁ Κοντοστούπης! Ἐγὼ ποὺ σὰς εἶδα πρέπει νά... πάω τώρα νὰ σὰς ἀναφέρω στὶς ἀρχές;

Οἱ ἄλλοι βάζουν τὰ γέλια.

— Μὴ λὲς ἀνοησίες, Κοντοστούπη, λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος.

— Ἀνοησίες, γρυλλίζει ὁ νάνος. Κι' ἂν τὸ μάθῃ ἡ Ρεγκίνα ὅτι σὰς εἶδα καὶ δὲν πῆγα νὰ τῆς τὸ πῶ;

— Εἴτε τὸ μάθῃ εἴτε δὲν τὸ μάθῃ, τὸ ἴδιον εἶναι!, λέει ὁ Ἐλ Γ κ ρ ἐ κ ο. Ἀν πέσης στὰ χέρια τῆς, θὰ σέ... ψήσῃ ὅπωςδήποτε ζωντανό!

— Ἀγιοὶ Πάντες!, τραυλίζει ὁ Κοντοστούπης. Δίκιο ἔχεις, Ἐλ Γ κ ρ ἐ κ ο! Ὡχ ἡ καρδούλα μου!

— Ἀς ἀφήσουμε τώρα τὰς ἀστεῖα!, λέει ὁ Ἕλληνας. Μείνετε ἐσεῖς, ἐδῶ. Ἐγὼ μάλις σκοτεινιάσῃ, θὰ φύγω! Θὰ πάω νὰ ἐγκατασταθῶ στὸ ἐργαστήριό μου, στὸ σπίτι μας!

— Ἐλ Γ κ ρ ἐ κ ο!, φω-

νάζει ἡ Ἀστραπή. Μὴν τὸ κάνῃς αὐτό! Ἀν σὲ πιάσουν..

— Ἀν δὲν διατρέξῃ κανεὶς κινδύνους, λέει ὁ Ἕλληνας, δὲν μπορεῖ νὰ πετύχῃ τίποτα ἀγαπημένη μου! Θὰ κρυφθῶ μέσα στὸ ἐργαστήριον καὶ θὰ προσπαθῶ νὰ βρῶ κανένα τρόπο νὰ ἀπαλλαγῶ με ἀπὸ τὴν φριχτὴ θέσι πού βρισκόμαστε! Ἀς εὐχηθῶμε στὸ Θεὸ ὅτι θὰ μπορέσουμε νὰ σώσουμε τὴν Ἀνθρωπότητα! Ἡ ψυχὴ μου ματώνει στὴ σκέψι: ὅτι ἑκατομμύρια ἄνθρωποι στενάζουν κάτω ἀπὸ τὴν πρὸ φριχτὴ σκλαβιά, πού ἔχει δὴ ποτὲ ὁ κόσμος!

Τὸ φανερώνει
τοῦ Ἕλληνας

ΕΙΝΑΙ νύχτα. Στὸ σκοτεινὸ οὐρανό, πάνω ἀπὸ τὴ σκλαωμένη Νέα Ὑόρκη ταξιδεύει ἓνα μικροσκοπικὸ ἀνθρωπάκι ὁ Ἐλ Γ κ ρ ἐ κ ο, σκίζοντας τὸν ἀέρα με ἱλιγγιώδη ταχύτητα.

Κάτω, οἱ δρόμοι τῆς μεγάλουτης πόλεως τοῦ κόσμου εἶναι σκοτεινοὶ καὶ ἔρημοι. Οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι δὲ δουλεύουν νυχτερινὴ δάρδια στὰ ἐργοστάσια, ἔχουν ἀποσυρθῇ στὰ σπίτια τους, γιὰτὶ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ βρεθοῦν φάτσα με φάτσα με κανένα μυρμηγκάνθρωπο μέσα στὸ σκοτάδι.

Ὁ Ἕλληνας πετάει πολὺ ψηλά, γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτός ἀπὸ τὴ Ρεγκίνα ἢ ἀπὸ κανέναν ἀπὸ τοὺς Δέκα, πού σίγουρα αὐτὴ τὴ στιγμὴ ψά-

χνουν παντού για να βρουν τους 'Υπερανθρώπους!

"Όταν φτάνει πάνω από το σπίτι των 'Υπερανθρώπων, ό 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο κυττάζει με προσοχή κάτω, διαπιστώνει ότι το σπίτι είναι έρημο και σκοτεινό και κατεβαίνει με μιὰ κατακόρυφη βουτιά!

Προσγειώνεται άθόρυβα άνάμεσα στα φυτά του κήπου και μένει εκεί άκίνητος, με το αυτί στημένο. Δέν άκούει τίποτα. Το σπίτι είναι πραγματικά έρημο.

Με μιὰ έκτίναξι, ό μικροσκοπικός "Ελληνας άπογειώνεται και, πετώντας μπαίνει στο έργαστήριό του από το άνοιχτό παράθυρο.

'Εκεί, άνάβει μιὰ χαμηλή έπιτραπέζια λάμπα, για να μη φαίνεται το φώς από έξω, και κουβαλάει τα διάφορα υλικά και όργανα, που χρειάζεται, στο υπόγειο του σπιτιού για να μπορέση να κάνει εκεί τις μελέτες του και τα πειράματά του έντελώς άνεόχλητος.

Λίγα λεπτά αργότερα, εΐναι έγκατεστημένος στο υπόγειο και δουλεύει με πολλή δυσκολία, γιατί — με το μικροσκοπικό μέγεθός του — δέν μπορεί να καθήση σέ κάρεκλα και εΐναι υποχρεωμένος να κυκλοφορή πάνω στο τραπέζι και να κουβαλάη τα διάφορα βαζάκια, που εΐναι γι' αυτόν τώρα μεγάλα σαν καζάνια.

Δουλεύει έτσι για πολλές ώρες...

Σιγά - σιγά, κάτω από τις ύπομονετικές και επίμονες προσπάθειές του, ένα νέο όπλο παίρνει μορφή! "Ένα όπλο φτιαγμένο ειδικά για την εξόντωση των μυρμηγκανθρώπων! Ένα όπλο που θα δοηθήση πολύ τους ανθρώπους στον άγώνα τους για την άπελευθέρωση της Γης από τους φριχτούς εισβολείς!

Εΐναι ένα μικροσκοπικό φαναράκι, όχι μεγαλύτερο από... μισό τσιγάρο! Πιέζοντας ένα κουμπί του, το φαναράκι αυτό έκπέμπει ένα κόκκινο φώς, που έχει την ιδιότητα να διαλύη και να άποσυνθέτη το αίμα των μυρμηγκανθρώπων.

Οί ύπολογοισμοί του 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο, από τις μελέτες που εΐχε κάνει άπάνω στον «Μύρμηγκα», εΐναι ότι αυτό το άποτέλεσμα πρέπει να προκαλή το φώς του φαναρίου! "Αν αυτό εΐναι σωστό, ή 'Ανθρωπότης θα άποκτήση ένα πανίσχυρο όπλο!

Δέ μένει παρά να δοκιμάση το νέο όπλο ό 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο.

Με το φαναράκι στο χέρι: ό "Ελληνας άπογειώνεται και δγαίνει πετώντας από το σπίτι.

Προσγειώνεται σ' ένα σκοτενό δρόμο και περιμένει με ύπομονη.

Ξαφνικά, μιὰ περίπολος από μυρμηγκανθρώπους κάνει την εμφάνισί της στη γωνιά του δρόμου και προχωρεί προς το μέρος του,

Ὁ Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο τοὺς ἀφίνει νὰ πλησιάσουν, σηκώνει τὸ φαναράκι καὶ πιέζει τὸ κουμπί.

Μιὰ λεπτὴ δέσμη φωτὸς ξεπετάγεται καὶ ἀγγίζει τοὺς μυρμηγκανθρώπους, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλο.

Τὰ τέρατα σταματοῦν. Τὰ ἀπαίσια κορμιὰ τους συσπώνται. Ἀφήνουν ἕνα σιγανὸ γρύλλισμα καὶ σωρίζονται ὅλοι χάρω.

Ὁ Ἑλληνας μурμουρίζει μιὰ προσευχὴ πρὸς τὸ Θεό, εὐχαριστώντας τον γιὰ τὴ μεγάλη ἐπιτυχία του!

Δὲν μένει παρὰ νὰ κατασκευάσῃ μαζὶ με τοὺς ἄλλους Ὑπερανθρώπους ἕνα ἐρυστάσιο καὶ νὰ φτιάξῃ χιλιάδες, ἑκατομμύρια τέτοια φαναράκια! Ἐπειτα, θὰ τὰ μοιράσουν σ' ὅλο τὸν κόσμον καί, ὅταν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι ὀπλισμένοι, θὰ κηρύξουν τὴ μεγάλη ἀπελευθερωτικὴ ἐπανάστασι τῆς Ἀνθρωπότητος!

Ὁ Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο ἐτοιμάζεται ν' ἀπογειωθῇ γιὰ νὰ γυρίσῃ κοντὰ στοὺς Ὑπερανθρώπους καὶ νὰ τοὺς ἀναγγεῖλῃ τὴ μεγάλη εἰδήσι, ὅταν ξαφνικά, δυὸ μορφές προσγειώνονται μπροστά του!

Εἶναι δυὸ ἀπὸ τοὺς πράσινους Ὑπερανθρώπους τοῦ Κακοῦ, δυὸ ἀπὸ τοὺς κτηνώδεις καὶ διαβολικοὺς συντρόφους τῆς Ρεγκίνας!

— Ὁ Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο!, λέει με χαρὰ ὁ ἕνας. Τὸ πουλάκι μου! Ἀρπάζε τον!

«Πρέπει νὰ τὴν σώσω!»

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ὥρα, ὁ Ὑπερανθρωπος σκίζει κι' αὐτὸς τὸν σκοτεινὸ ἀέρα τῆς νύχτας! Δὲν μπόρεσε νὰ μείνῃ στὴ σπηλιὰ μαζὶ με τοὺς ἄλλους. Θέλει νὰ πάῃ νὰ δῇ ἂν ἡ ἀγαπημένη του γυναῖκα, ἡ Ἑλσα, εἶναι καλά!

Ἡ Ἑλσα μαζὶ με τὴν ἀρραβωνιαστικὰ τοῦ Κεραυνοῦ Λάουρα καὶ τὴν Ἀσχημὴ Ἑλχίνα, δρίσκεται σ' ἕνα ἐξοχικὸ σπιτάκι, ἔξω ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη.

Πρὸς τὰ ἐκεῖ κατευθύνεται ὁ μικροσκοπικὸς Ὑπερανθρωπος πετώντας μέσα στὸ σκοτάδι.

Φτάνει πάνω ἀπὸ τὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι καὶ προσγειώνεται: στὴν ταράτσα του. Ἐκεῖ, κατεβαίνει με προφυλάξεις ἀπὸ μιὰ ἐσωτερικὴ σκάλα, πού ὁδηγεῖ μέσα στὸ σπίτι ἀπὸ τὴν ταράτσα.

Ὅταν φτάνῃ κάτω, στὸ διαδρόμο, μένει μαρμαρωμένος με τὴν ψυχὴ παγωμένη!

Στὸ δάθος τοῦ διαδρόμου μιὰ πόρτα εἶναι ἀνοικτὴ καὶ ὁ Ὑπερανθρωπος βλέπει μέσα σ' ἕνα δωμάτιο τὴν Ἑλσα, τὴ Λάουρα καὶ τὴν Ἑλχίνα. Μαζὶ τους εἶναι ἡ Ρεγκίνα, ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα!

Ἡ Ρεγκίνα, κρατᾷ ἕνα μαστίγιο καὶ στὸ σατανικὸ πρόσωπό της μιὰ ἐκφρασι θριάμβου κάνει τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς νὰ συσπώνται,

— 'Επιτέλους !, λέει η Ρεγκίνα. Σὰς βρήκα! Δυσκολεύτηκα πολύ, ἀλλὰ σὰς βρήκα! Τώρα εἶμαι βεβαία ὅτι κρατῶ τοὺς Ὑπερανθρώπους! Ἀργὰ ἢ γρήγορα θάρθουν ἐδῶ, ὁ Ὑπεράνθρωπος γὰρ νὰ δῇ τὴν Ἑλσα καὶ ὁ Κεραυνὸς τὴν Λάουρα!

— Καί... ὁ Κοντοστούπης ἐμένα!, συμπληρώνει ἡ Ἑλχίνα.

Τὸ μαστίγιό τῆς Ρεγκίνας σκίζει σφυρίζοντας τὸν ἀέρα καὶ προσγειώνεται στὴν πλάτη τῆς Ἑλχίνας, κάνοντάς την νὰ ξεφωνίση ἀπὸ τὸν πόνο σὰν συναχωμένο θηλυκὸ τσακάλι!

— Σκασμός!, λέει ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα. Μόνο ἐγὼ θὰ μιλῶ! Ἑσεῖς θὰ μιλάτε μόνον ὅταν θὰ σὰς ρωτήσω... Κρατῶ τοὺς Ὑπερανθρώπους! Θὰ δημοσιεύσω σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες μὴ ἐπιστολὴ τῆς Ἑλσας πρὸς τὸν Ὑπεράνθρωπο στὴν ὁποία θὰ λήη ὅτι δρίσκεται σὲ κίνδυνο καὶ θὰ ζητᾷ τὴ βοήθειά του. Ἔτσι ὁ Ὑπεράνθρωπος θὰ ἔρθῃ ἐδῶ καὶ θὰ πέσῃ στὴν παγίδα! Θὰ καθήσῃς ἀμέσως νὰ γράψῃς τὴν ἐπιστολή, Ἑλσα! Θὰ τὴν φωτογραφήσουν ἔπειτα καὶ θὰ τὴν δημοσιεύσουν...

— Ποτέ!, ἀπαντᾷ ἡρεμα ἡ γυναίκα τοῦ Ὑπερανθρώπου. Δὲ θὰ γράψω ποτὲ τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ! Μπορεῖς νὰ μὲ σκοτώσῃς ἂν θέλῃς! Εὐχαρίστως θὰ προσφέρω τὴ ζωὴ μου γιὰ τὸν ἀγαπημένο μου ἄντρα!

Ἡ Ρεγκίνα ἀφήνει ἓνα γρύλλισμα λύσσης.

— Δὲ θὰ σὲ σκοτώσω!, λέει. Θὰ σὲ βασανίσω! Θὰ σὲ μαστιγώσω ὥσπου νὰ γράψῃς τὴν ἐπιστολή! Θὰ σοὺ κάνω τὸ σῶμα γεμάτο πληγές!

— Μπορεῖς νὰ κάνῃς ὅ,τι θέλεις, ἀπαντᾷ ἡ Ἑλσα μὲ τὸ κεφάλι ψηλά. Νὰ μὴ φανταστῇς ὅμως ὅτι θὰ δεχτῶ ποτὲ νὰ παρασύρω τὸν ἄντρα μου καὶ τὰ παιδιὰ μου σὲ μὴ ἀτιμῆ παγίδα!

Τὸ μαστίγιό τῆς Ρεγκίνας σηκώνεται καὶ πέφτει.

Ἡ πέτσινη οὐρά του χτυπάει τὴν Ἑλσα στὴν πλάτη κάνοντάς την νὰ δογγήσῃ ἀπὸ τὸν πόνο.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος, πού παρακολουθεῖ τὴ φριχτὴ αὐτῆς σκηνῇ ἀπὸ τὸ διάδρομο, τρέμει ὁλόκληρος ἀπὸ θυμὸ καὶ λύσσα!

Μαστιγώνουν τὴν Ἑλσα, τὴν ἀγαπημένη του γυναίκα, μπροστὰ στὰ μάτια του! Βλέπει τὸ κορμὶ τῆς νὰ σφιδάξῃ κάτω ἀπὸ τὰ χτυπήματα τοῦ μαστιγίου καὶ τὸ δμορφὸ πρόσωπό τῆς νὰ παραμορφώνεται ἀπὸ τὸν πόνο.

Ἡ ψυχὴ τοῦ πάλαι σὰν ἀνθρώπινο κορμὶ πού περνάει μέσα του ἡλεκτρικὸ ρεῦμα. Πρέπει νὰ τὴν σώσῃ! Πρέπει νὰ τὴν σώσῃ! Πρέπει νὰ τὴν ΣΩΣΗ!

Πῶς ὅμως; Πῶς; Τὸ κορμὶ τοῦ εἶναι πάντα μικροσκοπικὸ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ δγάλη πέρα μὲ τὴ Ρεγκίνα, πρὶν μπροστὰ του φαντάξῃ

σάν τεράστιος γίγαντας!

Μὰ δὲν μπορεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἑαυτὸ τοῦ! Θὰ ἐπιτεθῇ, ἔστω κι' ἂν χάσῃ τὴ ζωὴ του στὴν ἐπίθεσι αὐτῇ!

Συσπειρώνεται καί.. νοιώθει κατὶ ἀλλόκοτο νὰ συμβαίνει μέσα του! Νοιώθει ἕνα διαπεραστικὸ πόνο στὸ στήθος του κι' ἔπειτα ἕνα συναίσθημα μέθης, σὰν νὰ ἤπιε ξαφνικὰ πολὺ κρασί!

Νοιώθει τὸ στήθος του νὰ φουσκώνῃ! Νοιώθει τὰ μέλη του νὰ μακραίνουν! Νοιώθει τὸ κορμὶ του νὰ μεγαλώνῃ!

Μεγαλώνει! Δὲν εἶναι πιὰ μιὰ σπιθαμὴ! Εἶναι ἕνα μέτρο ψηλός! Ἐνὰ μισο μέτρο! Ἐνα μέτρο καί...

Τώρα, μέσα στὸ διάδρομο στέκεται ὁ Ὑπεράνθρωπος ὁ παλιὸς Ὑπεράνθρωπος μὲ τὸ μεγάλο, μυῶδες καὶ πανίσχυρο σῶμα του!

Ὁ ἥρωας τῶν ἡρώων, μπροστὰ στὸν κίνδυνο ποὺ διέτρεχε ἡ ἀγαπημένη του γυναίκα, εἶχε νικήσει! Εἶχε ἀποτινάξῃ ἀπὸ ἐπάνω του τὴν τρομερὴ ἐπίδρασι τοῦ στεφανιοῦ τῆς Ρεγκίνας καὶ εἶχε γίνῃ πάλι ὅπως ἦταν πρὶν!

Ἡ στοργὴ πρὸς τὴ γυναίκα του εἶχε νικήσει τὸ μῖσος τῆς Βασίλισσας τοῦ Κακοῦ!

Μὲ τίς τρομερὲς γροθιές του σφιγμένες, ὁ Ὑπεράνθρωπος ὁρμάει ἐναντίον τῆς Ρεγκίνας.

Τὸ χέρι του χτυπάει τὴ Βασίλισσα τῶν Δέκα στὸ σαγῶνι, ἀκριβῶς τὴ στιγμῇ, πού τὸ μαστίγιό πάει νὰ πέ-

σῃ πάλι πάνω στὸ κορμὶ τῆς Ἑλσας!

Ἡ Ρεγκίνα, οὐρλιάζοντας ἀπὸ τὸν πόνο, κάνει μιὰ δλόκληρη στροφή στὸν ἀέρα, πέφτει πάνω σ' ἕνα τοῖχο καὶ μένει ἐκεῖ ἀσάλευτη, ζαλισμένη καὶ τρομαγμένη!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ρίχνεται ἐναντίον τῆς, ἀποφασισμένος νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὸ σάστισμα καὶ τὸν τρόμο τῆς καὶ νὰ τὴν ἐξοντώσῃ!

Τὴν ἴδια στιγμῇ ὅμως ὁρμούν μέσα στὸ δωμάτιο τέσσερις ἀπὸ τοὺς Δέκα Ὑπεράνθρωπους τοῦ Κακοῦ!

— Ἐπάνω του!, φωνάζει ἡ Ρεγκίνα. Δὲν ξέρω πῶς κατὰφερε νὰ ἀνακτήσῃ τὸ κανονικὸ του μέγεθος, ἀλλὰ ἔπρεπε στὴν παγίδα μας!

Μ' ἕνα ταυτόχρονο πήδημα, οἱ τέσσερις ἐχθροὶ τοῦ Κόσμου ὁρμεῦν ἐναντίον τοῦ Ὑπεράνθρωπου καὶ συμπλέκονται μαζί του.

Τὴν ἴδια στιγμῇ, ἡ Ρεγκίνα ἀρπάζει στὰ πανίσχυρα μπράτσα τῆς τὴν Ἑλσα!

Ἡ φωνὴ τῆς ἀντηχεῖ σαντακά:

— Ὑπεράνθρωπε...! Μείνε ἀκίνητος! Διαφορετικά, ἡ γυναίκα σου θὰ πεθάνῃ!

«Ἐπείσεσ
πάλι στὰ χέρια μου!»

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ὥρα, ὁ Ἑλ Γκρέκο ἀντιμετωπίζει μιὰ ἐξίσου τρομερὴ κατάστασι.

Οἱ δυὸ Ὑπεράνθρωποι τοῦ Κακοῦ, πού μπροστά του

φαίνονται σάν κύκλωπες μπροστά σέ νάνο, σκύβουν γιά νά τόν άρπάξουν και νά τόν τσακίσουν μέ τά πανίσχυρα μπράτσα τους!

Μιά στιγμή ακόμα και ό "Έλληνας θά είναι πάλι αιχμάλωτός τους ή ίσως νεκρός.

Και δέν υπάρχει κανένας τρόπος γιά νά ξεφύγη! Ούτε πετώντας, ούτε τρέχοντας μπορεί νά ξεγλυστρήσει από τις χερούκλες των δυό έχθρών του!

Και τότε, καθώς τά χέρια των "Υπεράνθρώπων του Κακού τόν άγγίζουν σχεδόν, ό "Έλ Γ κ ρ έ κ ο κάνει μιá ένστικτώδη κίνηση. Σηκώνει τό φαναράκι του και πιέζει τό κουμπάκι του.

Η λεπτή δέσμη του κόκκινου φωτός έκτινάζεται πρós τους δυό αντίπαλους του και τους άγγίζει.

Ξεφωνητά πόνου ξεπηδούν από τά στήθη τους και τραβιούνται πίσω παραπατώντας σάν μεθυσμένοι!

Δέν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά από τό νά άγωνίζεσαι γιά την Πατρίδα σου και την "Ανθρωπότητα, γιά τό Καλό και τό Δίκαιο!

Θ. ΑΣΤΡΙΤΗΣ

— "Ωχ! Χαθήκαμε!, φωνάζουν. Τό στήθος μου!"

"Ο "Έλ Γ κ ρ έ κ ο τους κυττάζει: κατάπληκτος. Τό κόκκινο φώς του φαναριού του φέρνει: επάνω τους άποτελέσματα! Και μάλιστα μεγαλύτερα από εκείνα πού προκαλούσε σ' αυτούς τό τρομερό πιστόλι του μέ τις πολλές σκανδάλες.

Καταλαβαίνει τί συμβαίνει. Έπε δή ή Ρεγκίνα και οι Δέκα προέρχοντα: από τους μυρμηγκανθρώπους, έχουν τό ίδιο αίμα κι' έτσι τό φώς του φαναριού τους επηρεάζει άν και λιγώτερο από τους μυρμηγκάνθρωπους!

Οι δυό "Υπεράνθρωποι του Κακού, παραπατώντας, κάνουν νά όρμήσουν πάλι εναντίον του "Έλληνα. Μά αυτός τους ύπεδέχεται μέ τό φαναράκι του και αυτοί ύποχωρούν πάλι ούρλιάζοντας ακόμα πò φριχτά!

Αυτή τη φορά, δέν μένουν γιά νά ύποστούν πάλι την έπίθεσι του "Έλ Γ κ ρ έ κ ο μέ τό φαναράκι! Άπογεώνοντα: και χάνονται μέσα στη νύχτα, βλαστημώντας άπαίσια!

"Ο "Έλληνας εύχαριστεί πάλι τό Θεό και άπογεώννεται. Πετάει όλοταχώς πρós τη σπηλιά, όπου βρίσκονται οι άλλοι "Υπεράνθρωποι. Είναι: εύτυχσμένος! Ανακάλυψε ένα όπλο, πού θά έλευθέρωση την "Ανθρωπότητα από τους άπεχθείς τυράννους της. Όσο γιά την κατάσταση στην



Οι μικροσκοπικοί 'Υπεράνθρωποι' μάταια προσπαθούν να βγούν από το κλουδί της Ρεγκίνας!

ἐποία βρίσκονται: οἱ 'Υπεράνθρωποι', ὁ 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο' ἐλπίζει: ὅτι σύντομα θὰ βρῇ τὸ ἀντίδοτο.

Φτάνει, στὴ σπηλιὰ καὶ προσγειώνεται: κοτὰ στοὺς δικοὺς του, φωνάζοντας μὲ ἐνθουσιασμό:

— Βρῆκα ἓνα περίφημο ὄπλο! 'Εξοντώνει τοὺς μυρμηγκά-θρῶπους καὶ τρέπει εἰς φυγὴν τοὺς Δέκα! 'Η 'Ανθρωπότης σώθηκε! Μά... πού εἴ-

να: ὁ 'Υπεράνθρωπος;

— Πῆγε νὰ δῇ ἂν εἶναι καλὰ οἱ γυναῖκες, ἀπαντᾷ: ὁ Κεραυνός. 'Αργεὶ ὅμως πολὺ νὰ ἐπιστρέψῃ! 'Ημουν ἔτομος νὰ πάω κι' ἐγὼ ἐκεῖ! Φοδᾶμα! μήπως ἔπεσε σὲ καμμιὰ παγίδα!

— Μείνετε ὅλοι ἐδῶ!, λέει ὁ 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο'. Θὰ πάω ἐγὼ νὰ δῶ τί συμβαίνει! Εἶμα: ἀρκετὰ καλὰ ὠπλισμένος ὥστε νὰ ἀντιμετωπίσω κάθε κίνδυνο!

Στὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι τοῦ Ὑπεράνθρωπου, μαύρες στιγμὲς περνοῦν γιὰ τὸν ἥρωα τῶν ἡρώων!

Ἀκούγοντας τὰ λόγια τῆς σατανικῆς Ρεγκίνας, ὁ Ὑπεράνθρωπος, μὲ τὴν καρδιά παγωμένη, κατεβάζει τὰ μπράτσα του καὶ παύει νὰ ἀντιστέκεται!

Οἱ τέσσερες Ὑπεράνθρωποι τοῦ Κακοῦ τὸν ἀρπάζουν γερὰ ἀπὸ τὰ μπράτσα καὶ τὸ κορμὶ καὶ τὸν κρατοῦν ἀκίνητο, ἀνίκανο νὰ σαλέψῃ τὰ χέρια του.

Ἡ Ρεγκίνα βάζει τὰ γέλια σὰν ἓνας θηλυκὸς σατανᾶς.

— Χά, χά, χά!, κάνει. Ἐπεσεσ πόλι στὰ χέρια μου, Ὑπεράνθρωπε! Θὰ μοῦ πῆς τώρα πῶς κατῶρθωσες νὰ ἀνακτήσῃς τὸ κανονικὸ μέγεθός σου!

— Δὲ ξέρω!, λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος. Ἴσως ἀπὸ τὸ μεγάλο θυμὸ πού ἔνοιωσα ἐναντίόν σου!

— Κουραφέξαλα!, γρυλλίζει ἡ Ρεγκίνα. Ἐκεῖνος ὁ καταραμένος ὁ Ἕλληνας βρῆκε σίγουρα κάποιον ἀντίδοτο! Λεγε, Ὑπεράνθρωπε!

— Σὲ διαβεβαίω ὅτι δὲν ξέρω!

— Θὰ σὲ κάνω νὰ μιλήσῃς θέλεις δὲ θέλεις!, φωνάζει ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα.

Καὶ σηκώνει τὸ μαστίγιό της γιὰ νὰ χτυπήσῃ τὴν Ἑλσα!

Μὰ δὲν προλαβαίνει νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν κίνησίν της.

Μὰ μικροσκοπικὴ γαλανό-

λευκὴ, ἱπτάμενη μορφή μπαίνει ὀρμητικὰ στὸ δωμάτιο.

Εἶναι ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο!
Ὁ Ἕλληνας στρέφει τὴ δέσμη τοῦ φαναριοῦ του πρὸς τὸ στήθος τῆς Ρεγκίνας. Ἀμέσως, ἡ σατανικὴ Βασίλισσα τῶν Δέκα παρατάει τὸ μαστίγιό καὶ τραδιέται πίσω ἐκβιάζοντας ἀπὸ τὸν πόνο.

Ἡ δέσμη τοῦ Ἕλληνα ἀγχιζει πάλι καὶ πάλι καὶ πάλι τὴ Ρεγκίνα καὶ τοὺς τέσσερις συντρόφους της, χωρὶς νὰ τοὺς δίνη τὸν καιρὸ νὰ συνέλθουν καὶ νὰ δράσουν!

Μέσα σὲ λίγες στιγμὲς, ἡ κατάστασις ἔχει ἀνατραπῇ ἐντελῶς μέσα στὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι! Οἱ Ἐχθροὶ τοῦ Κόσμου ὑποχωροῦν! Ἡ Ρεγκίνα δοκιμάζει νὰ θυγῇ ἀπὸ τὴν πύρρα, ἀλλὰ βρίσκει ἐκεῖ τὸν Ὑπεράνθρωπο, ἔτοιμο νὰ τὴν τσακίσῃ μὲ τὶς γροθιές του, καὶ ἀλλάζει κατεύθυνσι.

Ἀκλουθούμενη ἀπὸ τοὺς τέσσερις συντρόφους της, ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα ρίχνεται πάνω στὸ κλειστὸ παράθυρο καὶ, συντρίβοντάς το, θγαίνει ἔξω μαζί τους καὶ χάνεται μέσα στὴ νύχτα!

Ἡ μάχη ἔχει τελειώσῃ ὑπὲρ τῶν Ὑπεράνθρωπων! Μὰ δὲν ἔχει ἀκόμη περάσει ὁ κίνδυνος!

Ἡ Γῆ εἶναι ἀκόμα ὑποδουλωμένη στοὺς τρομεροὺς ἐπιδρομεῖς ἀπὸ τὸν Ποσειδῶνα! Καὶ οἱ Ὑπεράνθρωποι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἥρωα τῶν ἡρώων, διατηροῦν ἀκόμα τὸ μικροσκοπικὸ μέγεθός τους!

Τώρα, οἱ φίλοι μας βρί-

δκόνται όλοι συγκεντρωμένοι μέσα στη σπηλιά. Τό θέαμα είναι περίεργο.

Ή διαφορά τού 'Υπερανθρώπου και τού Κοντοστούπη, τής 'Ελσας, τής 'Ελχίνας και τής Λάουρας, πού έχουν κανονικό μέγεθος, από τούς υπόλοιπους, πού είναι μικροσκοπικοί, κάνει την καρδιά τής 'Ελσας νά σφίγγεται.

Δάκρυα κυλούν από τά μάτια της, ενώ κοντά της ή Λάουρα, ή άρραβωνιαστικιά τού Κεραυνού, κλαίει πικρά κυττάζοντας τόν αγαπημένο της.

Ή 'Ελχίνα, μορφιάζοντας σάν... τσαλαπατημένη βατραχίνα, κυττάζει τόν Κον-

τοστούπη μέ θαυμασμό.

— 'Οραίε μου Κοντοστούπη!, τού λέει. Γενναίε μου! Πότε θά...

Μέ μία γοργή κίνησι ό νάνος τής βουλώνει τό στόμα.

— 'Ακουσε, 'Ελχίνα!, τής λέει. Ξέρω ότι θά μου μιλήσης πάλι γιά γάμο!... Θά σού δώσω όμως μία συμβουλή: γιати δέν παντρεύεσαι ξαν... μυρμηγκάνθρωπο;

Τά ματάκια τής 'Ελχίνας πετούν σπίθες θυμού. 'Απλώνει τά χέρια της, 'αρπάζει τόν Κοντοστούπη από τά μαλλιά και άρχίζει νά τού τά τραδάη μέ λύσσα!

— Παλιάνθρωπε!, τού λέει. Δέ θά σού αφήσω μαλλι γιά μαλλί!

Τ Ε Λ Ο Σ

Πρωτότυπο 'Ελληνικό κείμενο υπό: ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ
'Απαγορεύεται ή ανατύπωσις. 'Αποκλειστικότητα «'Υπερανθρώπου».



ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ή διεύθυνσις τού «Μ. ΗΡΩΟΣ» σάς καθιστά γνωστών ότι:

«Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΟΣ» κυκλοφορεί κάθε ΤΡΙΤΗΝ.
«Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ» κυκλοφορεί κάθε ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ.

Και τέλος ή ανατύπωσις τού «Μ. ΗΡΩΟΣ» κυκλοφορεί κάθε ΣΑΒΒΑΤΟΝ.





ΠΡΟΣΟΧΗ

Οι αναγνώστες μας που επιθυμούν ν' αποκτήσουν τα προηγούμενα τεύχη των εκδόσεών μας, Μικρού "Ηρώος, "Υπερανθρώπου, Γκρέκο, Ζορρό, κλπ., μπορούν νά τὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, Λέκκα 22, ἐντὸς τῆς στοᾶς, καὶ ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα καταστήματα διαφόρων πολέων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ:

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀθαν. Τουφεξῆ, ὁδὸς Βενιζέλου καὶ Εὐριπίδου γωνία, ἔναντι Ἐμπορικῆς σχολῆς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀνδρέα Ρέκου, Ἐγνατίας 67.

ΒΟΛΟΣ: Βιβλιοπωλεῖον Ἰωάννου Μαναρίδη, Κ. Κартάλη 48.

ΚΑΒΑΛΑ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀθαν. Παπαδογιάννη.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀλμπάνη.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀλμπάνη.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Βιβλιοπωλεῖον Ἰωάν. Τσοπελάκου.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Βιβλιοπωλεῖον Α. Πολίτη, Λεύκωνος 20

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Βιβλιοπωλεῖον ZENO, Δανίας 6, Δυτικὸς τομεὺς ἀρ. 2.

ΣΙΔΝΕ-Υ. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλεῖον Σαλαπάτα.

ΑΔΕΛΑ-Ι-ΔΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλεῖον Παλάση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων Ἀθην. Τύπου.





Αγοράσες

τὸ τέταρτο ἀπὸ τὰ «Φθηνὰ Βιβλία Μεγάλων Συγγραφέων»,
τὸ περίφημο ἀριστούργημα

Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΘΩΜΑ

ποὺ κυκλοφόρησε σ' ὅλα τὰ περίπτερα; Ἄν ὄχι, μὴ χά-
σης καιρό! Σπεῦσε νὰ τὸ πάρης πρὶν ἐξαντληθῇ! Εἶναι
ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ συγκινητικὰ βιβλία ποὺ ἔχουν γραφῇ ποτέ!

Μόνο μὲ 6 δραχμές, ἀγοράζεις ἓνα κομψὸ βιβλίο τῶν
164 σελίδων μὲ καλλιτεχνικὴ εἰκονογράφησι!

Ζήτησέ το ἀμέσως ἀπὸ τὰ περίπτερα!



ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

- | | |
|--|---|
| <p>1) Ὑπεράνθρωποι: Β.Ο.Β. Ἡ
Γῆ κινδυνεύει!</p> <p>2) Οἱ τερατάνθρωποι ἐκδικου-
ταί.</p> <p>3) Τὸ κυνήγι τῶν Ἰπταμένων
Δίσκων.</p> <p>4) Μόνος ἐναντίον χιλίων.</p> <p>5) Οἱ Οὐρανοξύστες καταρ-
ρέουν.</p> <p>6) Οἱ Ὑπ' ἀνθρώποι ἐξοντώ-
νονται!</p> <p>7) Σύγκρουσις Γιγάντων</p> <p>8) Ὁ Μαύρος Θεὸς θανατώνει.</p> <p>9) Κεραυνὸς, ὁ Γυιὸς τοῦ Ὑ-
περανθρώπου.</p> <p>10) Στὰ δόντια τοῦ Λιονταριοῦ</p> <p>11) Οἱ Ἀετοὶ ἐφορμοῦν!</p> <p>12) Τὸ Τραῖνο τοῦ Θανάτου</p> <p>13) Στὴ Χώρα τῶν Τρελλῶν</p> <p>14) Ὁ προδότης παγιδεύεται</p> <p>15) Ὁ Κεραυνὸς ὑποτάσσει τὴ
Ζούγκλα!</p> <p>16) Ὁ Πέτρινος Κύκλωπας.</p> <p>17) Ἀστραπή, ἡ Κόρη τοῦ Ὑ-
περανθρώπου.</p> <p>18) Κεραυνὸς ἐναντίον Κερανοῦ</p> <p>19) Ὁ Ἀρχὸν τοῦ Κόσμου</p> <p>20) Ὁ Τρόμος τῶν Ὀκεανῶν</p> <p>22) Τὸ Μυστικὸ τοῦ Πράσινου
Ἐλέφαντα</p> <p>23) Ἡ Ἀστραπή ἐπιτίθεται</p> <p>24) Στὴν Ἀγκαλιὰ Ἑσπείδων</p> <p>25) Σατοῦρ, ὁ Μαύρος Ὑπεράν-
θρωπος</p> <p>26) Ὁ Πόλεμος τῶν Ἀστρων</p> <p>27) Ὑπεράνθρωπος ἐναντίον Ὑ-
περανθρώπων</p> <p>28) Στὴ χώρα τῶν Κενταύρων</p> <p>29) Σατούρνα, ἡ Κόρη τοῦ Μαύ-
ρου Ὑπερανθρώπου</p> <p>30) Ἡ Προδοσία τοῦ Κεραυνοῦ</p> <p>31) Οἱ Φτερωτοὶ Μονομάχοι</p> | <p>32) Τὸ Μυστικὸ τοῦ Πλανήτη
Κρόνου</p> <p>33) Ὁ Μεγάλος Ὀρκος</p> <p>34) Τὸ Τέλος τῆς Γῆς</p> <p>35) Ζωντανὴ Παγίδα</p> <p>36) Κουρσάροι τῶν Οὐρανῶν</p> <p>37) Ὁ Ἀόρατος Ἀνθρωπος</p> <p>38) Ὁ Πράσινος Τρόμος</p> <p>39) Τὰ ὄντα τοῦ Ὀλέθρου</p> <p>40) Οἱ Μαύροι Ἑωσφόροι.</p> <p>41) Ὁ Θάνατος τοῦ Φάουστ</p> <p>42) Ἡ Γροθὶὰ τοῦ Ἑλλήνα</p> <p>43) Ὁ Ἑλ Γκρέκο Δεσμώτης</p> <p>44) Τὸ Τέρας τῶν Οὐρανῶν.</p> <p>45) Ἡ Φάουστα ἐκδικεῖται</p> <p>46) Ὁ Ἑχθρὸς τοῦ Κόσμου</p> <p>47) Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Φάουστ</p> <p>48) Ἡ Γιγαντομαχία</p> <p>49) Ὁ Γάμος τοῦ Ἑλ Γκρέκο</p> <p>50) Ἡ Βελόνα τῆς Μάγισσας</p> <p>51) Ἡ Φλεγόμενη Λίμνη</p> <p>52) Ὑπερέλληνας</p> <p>53) Τζέκυλ, ὁ Κτηνάθρωπος</p> <p>54) Στὴν Κοιλιάδα τῶν Τεράτων</p> <p>55) Δαυτὶ καὶ Γολιάθ</p> <p>56) Τόλιμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πυλῆμου</p> <p>57) Σεζάμ, ὁ ἀόρατος Μάγος</p> <p>58) Νυόκα, ἡ θεὰ τοῦ Καλοῦ.</p> <p>59) Τὸ γκρέμισμα τῶν κολοσσῶν.</p> <p>60) Οἱ Ἀτσάλινοι Δαίμονες.</p> <p>61) Ἡ ἀπαγωγή τῆς Ἀστραπῆς.</p> <p>62) Ὁ πύργος τοῦ Μαύρου Παν-
θηρα.</p> <p>63) Ὁ Πύρινος Δράκος.</p> <p>64) Ὁ Τρόμος ἐπιστρέφει.</p> <p>65) Ὁ Ἑλευθερωτής.</p> <p>66) Αἰγυμάλωτοι τοῦ Ὀλέθρου.</p> <p>67) Οἱ Ἐξώκοσμοι συντρίβονται.</p> <p>68) Ὁ Αὐλός.</p> <p>69) Μαργαριτάρη τῆς Συμφωρᾶς</p> <p>70) Ὁ Ἀκαταμάχητος.</p> <p>71) Ὁ Ὑπερέλληνας τιμωρεῖ!</p> <p>72) Ρεγκίνα Βασιλίσσα τῶν Δέκα</p> |
|--|---|

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ

Κάθε ἀναγνώστης τοῦ «Ὑπερανθρώπου» ἔχει καθήκον
— τιμητικὸ καθήκον — νὰ φέρῃ στὸ περιοδικὸ καινούρ-
γιους ἀναγνώστες, καινούργιους ὁπαδοὺς τοῦ μεγάλου
συμπατριῶτη μας ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ!

Τὸ ἐπόμενο τεύχος τοῦ «Ὑπερανθρώπου»

==|74|==

ποῦ θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα μετὰ τὸν τίτλο:

ΟΙ ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ

εἶναι κι' αὐτὸ ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ δραματικὰ τεύχη, ποῦ ἔχετε διαβάσει!

Οἱ Ὑπεράνθρωποι, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ θυελλώδη ἐπίθεσι, ἔπειτα ἀπὸ ἀφάνταστες συγκρούσεις, κατορθώνουν νὰ ἐλευθερώσουν τὴ σκλαδωμένη Ἀνθρωπότητα καὶ νὰ διώξουν τὴ Ρεγκίνα, τοὺς Δέκα καὶ τοὺς μυρμηγκάνθρωπους ἀπὸ τὴ Γῆ.

Συνεχίζεται ὅμως ὁ πόλεμος μετὰ λύσσα, ἥρωισμό καὶ αὐτοθυσία καί, γιὰ δεύτερη φορὰ,

ΟΙ ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ

“Ὅσοι ἀπολαύσατε τὸ τεύχος 73 καὶ νοιώσατε τὴν ἀγωνίαν νὰ πλημμυρίζῃ τὴν ψυχὴ σας, δὲν πρέπει νὰ χάσετε τὸ τεύχος

==|74|==

Θὰ σᾶς ἐνθουσιάσῃ καὶ θὰ σᾶς συναρπάσῃ!

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

"Ετος 2ον — Τόμος 10ος — 'Αριθ. τεύχους 73 — Δραχ. 2
Γραφεία: ὁδὸς Λέκκα 22 (ἐντὸς τῆς στοᾶς). Τηλέφ. 28-983

Δημοσιογραφικὸς Δ)ντῆς: Σ. 'Ανεμοδουράς, Στρ. Πλαστήρα 21
Ν. Σμύρνη. Οἰκονομικὸς Δ)ντῆς Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγὸς 38.
Προϊστ. τυπογρ.: Α. Χατζηδασιλείου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, 'Αθήναι

Συνδρομαὶ ἐσωτερικοῦ:
'Ετησίᾳ δρχ. 100
'Εξάμηνος » 55

Συνδρομαὶ ἐξωτερικοῦ:
'Ετησίᾳ Δολλάρια 4
'Εξάμηνος » 2

Προσοχή

Μερικὰ πράγματα ποὺ πρέπει νὰ ξέρουν ὅλοι οἱ ἀναγνώστες μας:

1) "Ὅσοι θέλουν νὰ τοὺς στείλουμε τεύχη ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ στέλνουν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ ἐξόδα, ποὺ εἶναι 2 δραχ. γιὰ κάθε τεύχος.

2) Κάθε τόμος κοστίζει 14 δραχ. καινούργιος. Γιὰ νὰ σταλῇ ταχυδρομικῶς ἕνας τόμος χρειάζονται γραμματόσημα 2 δραχ.

3) 'Η διδλιοδεσία κάθε τόμου κοστίζει 5 δραχ.

4) Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες νὰ δάζουν τὰ σωστὰ γραμματόσημα στὰ γράμματά τους, γιατί ἀναγκάζομαστε νὰ τὰ πληρώνουμε ἐμεῖς διπλᾶ!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

"Ὅλα τὰ γράμματα καὶ τὰ ταχυδρομικὰ δέματα καὶ οἱ ἐπιταγὲς νὰ στέλνωνται στὴ διεύθυνσι:

Γεώργιον Γεωργιάδην, Λέκκα 22, 'Αθήνας



ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ